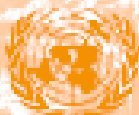

CARTAGENA
PROTOCOL
ON
BIOSAFETY
TO THE
CONVENTION
ON
BIOLOGICAL
DIVERSITY

TEXT AND ANNEXES

CARTAGENA
PROTOCOL
ON
BIOSAFETY
TO THE
CONVENTION
ON
BIOLOGICAL
DIVERSITY

TEXT AND ANNEXES

Montreal, 2000

Introduction

Montreal, 2000

Copyright © 2000, Secretariat of the Convention on Biological Diversity
ISBN: 92-807-1924-6

This publication may be reproduced for educational or non-profit purposes without special permission from the copyright holders, provided acknowledgement of the source is made. The Secretariat of the Convention would appreciate receiving a copy of any publications that uses this publication as a source.

For bibliographic and reference purpose this publication should be referred to as:

Secretariat of the Convention on Biological Diversity (2000). Cartagena Protocol on Biosafety to the Convention on Biological Diversity: text and annexes. Montreal: Secretariat of the Convention on Biological Diversity.

This booklet contains the text of the Cartagena Protocol on Biosafety to the Convention on Biological Diversity, which starts on page 2.

Published by the Secretariat of the Convention on Biological Diversity

For further information, please contact:

**The Secretariat of the Convention on Biological Diversity
World Trade Centre**

393 St. Jacques, Suite 300
Montreal, Quebec, H2Y 1N9

Canada

Phone : 1 (514) 288 2220

Fax: 1 (514) 288 6588

e-mail: secretariat@biodiv.org

Website: <http://www.biodiv.org>

The Convention on Biological Diversity was finalized in Nairobi in May 1992 and opened for signature at the United Nations Conference on Environment and Development (UNCED) in Rio de Janeiro on 5 June 1992. It entered into force on 29 December 1993. Today, the Convention is the main international instrument for addressing biodiversity issues. It provides a comprehensive and holistic approach to the conservation of biological diversity, the sustainable use of natural resources and the fair and equitable sharing of benefits deriving from the use of genetic resources.

Biosafety is one of the issues addressed by the Convention. This concept refers to the need to protect human health and the environment from the possible adverse effects of the products of modern biotechnology. At the same time, modern biotechnology is recognized as having a great potential for the promotion of human well-being, particularly in meeting critical needs for food, agriculture and health care. The Convention clearly recognizes these twin aspects of modern biotechnology. On the one hand, it provides for the access to and transfer of technologies, including biotechnology, that are relevant to the conservation and sustainable use of biological diversity (for example, in Article 16, paragraph 1, and Article 19, paragraphs 1 and 2). On the other hand, Articles 8(g) and 19, paragraph 3, seek to ensure the development of appropriate procedures to enhance the safety of biotechnology in the context of the Convention's overall goal of reducing all potential threats to biological diversity, taking also into account the risks to human health. Article 8(g) deals with measures that Parties should take at national level, while Article 19, paragraph 3, sets the stage for the development of an international legally binding instrument to address the issue of biosafety.

At its second meeting, held in November 1995, the Conference of the Parties to the Convention established an Open-ended Ad Hoc Working Group on Biosafety to develop a draft protocol on biosafety, focusing specifically on transboundary movement of any living modified organism resulting from modern biotechnology that may have adverse effect on the conservation and sustainable use of biological diversity. After several years of negotiations, the Protocol, known as the Cartagena Protocol on Biosafety to the Convention on Biological Diversity, was finalized and adopted in Montreal on 29 January 2000 at an extraordinary meeting of the Conference of the Parties.

The conclusion of the Biosafety Protocol has been hailed as a significant step forward in that it provides an international regulatory framework to reconcile the respective needs of trade and environmental protection with respect to a rapidly growing global industry, the biotechnology industry. The Protocol thus creates an enabling environment for the environmentally sound application of biotechnology, making it possible to derive maximum benefit from the potential that biotechnology has to offer, while minimizing the possible risks to the environment and to human health.

CARTAGENA PROTOCOL ON BIOSAFETY TO THE CONVENTION ON BIOLOGICAL DIVERSITY

The Parties to this Protocol,

Being Parties to the Convention on Biological Diversity, hereinafter referred to as “the Convention”,

Recalling Article 19, paragraphs 3 and 4, and Articles 8 (g) and 17 of the Convention,

Recalling also decision II/5 of 17 November 1995 of the Conference of the Parties to the Convention to develop a Protocol on biosafety, specifically focusing on transboundary movement of any living modified organism resulting from modern biotechnology that may have adverse effect on the conservation and sustainable use of biological diversity, setting out for consideration, in particular, appropriate procedures for advance informed agreement,

Reaffirming the precautionary approach contained in Principle 15 of the Rio Declaration on Environment and Development,

Aware of the rapid expansion of modern biotechnology and the growing public concern over its potential adverse effects on biological diversity, taking also into account risks to human health,

Recognizing that modern biotechnology has great potential for human well-being if developed and used with adequate safety measures for the environment and human health,

Recognizing also the crucial importance to humankind of centres of origin and centres of genetic diversity,

Taking into account the limited capabilities of many countries, particularly developing countries, to cope with the nature and scale of known and potential risks associated with living modified organisms,

Recognizing that trade and environment agreements should be mutually supportive with a view to achieving sustainable development,

Emphasizing that this Protocol shall not be interpreted as implying a change in the rights and obligations of a Party under any existing international agreements,

Understanding that the above recital is not intended to subordinate this Protocol to other international agreements,

Have agreed as follows:

Article

1

OBJECTIVE

In accordance with the precautionary approach contained in Principle 15 of the Rio Declaration on Environment and Development, the objective of this Protocol is to contribute to ensuring an adequate level of protection in the field of the safe transfer, handling and use of living modified organisms resulting from modern biotechnology that may have adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health, and specifically focusing on transboundary movements.

Article

2

GENERAL PROVISIONS

1. Each Party shall take necessary and appropriate legal, administrative and other measures to implement its obligations under this Protocol.
2. The Parties shall ensure that the development, handling, transport, use, transfer and release of any living modified organisms are undertaken in a manner that prevents or reduces the risks to biological diversity, taking also into account risks to human health.
3. Nothing in this Protocol shall affect in any way the sovereignty of States over their territorial sea established in accordance with international law, and the sovereign rights and the jurisdiction which States have in their exclusive economic zones and their continental shelves in accordance with international law, and the exercise by ships and aircraft of all States of navigational rights and freedoms as provided for in international law and as reflected in relevant international instruments.
4. Nothing in this Protocol shall be interpreted as restricting the right of a Party to take action that is more protective of the conservation and sustainable use of biological diversity than that called for in this Protocol, provided that such action is consistent with the objective and the provisions of this Protocol and is in accordance with that Party's other obligations under international law.
5. The Parties are encouraged to take into account, as appropriate, available expertise, instruments and work undertaken in international forums with competence in the area of risks to human health.

Article
3
USE OF TERMS

For the purposes of this Protocol:

- (a) “Conference of the Parties” means the Conference of the Parties to the Convention;
- (b) “Contained use” means any operation, undertaken within a facility, installation or other physical structure, which involves living modified organisms that are controlled by specific measures that effectively limit their contact with, and their impact on, the external environment;
- (c) “Export” means intentional transboundary movement from one Party to another Party;
- (d) “Exporter” means any legal or natural person, under the jurisdiction of the Party of export, who arranges for a living modified organism to be exported;
- (e) “Import” means intentional transboundary movement into one Party from another Party;
- (f) “Importer” means any legal or natural person, under the jurisdiction of the Party of import, who arranges for a living modified organism to be imported;
- (g) “Living modified organism” means any living organism that possesses a novel combination of genetic material obtained through the use of modern biotechnology;
- (h) “Living organism” means any biological entity capable of transferring or replicating genetic material, including sterile organisms, viruses and viroids;
- (i) “Modern biotechnology” means the application of:
- a. In vitro nucleic acid techniques, including recombinant deoxyribonucleic acid (DNA) and direct injection of nucleic acid into cells or organelles, or
 - b. Fusion of cells beyond the taxonomic family, that overcome natural physiological reproductive or recombination barriers and that are not techniques used in traditional breeding and selection;
- (j) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by

this Protocol and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it;

(k) “Transboundary movement” means the movement of a living modified organism from one Party to another Party, save that for the purposes of Articles 17 and 24 transboundary movement extends to movement between Parties and non-Parties.

Article
4
SCOPE

This Protocol shall apply to the transboundary movement, transit, handling and use of all living modified organisms that may have adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health.

Article
5
PHARMACEUTICALS

Notwithstanding Article 4 and without prejudice to any right of a Party to subject all living modified organisms to risk assessment prior to the making of decisions on import, this Protocol shall not apply to the transboundary movement of living modified organisms which are pharmaceuticals for humans that are addressed by other relevant international agreements or organisations.

Article
6
TRANSIT AND CONTAINED USE

1. Notwithstanding Article 4 and without prejudice to any right of a Party of transit to regulate the transport of living modified organisms through its territory and make available to the Biosafety Clearing-House, any decision of that Party, subject to Article 2, paragraph 3, regarding the transit through its territory of a specific living modified organism, the provisions of this Protocol with respect to the advance informed agreement procedure shall not apply to living modified organisms in transit.
2. Notwithstanding Article 4 and without prejudice to any right of a Party to subject all living modified organisms to risk assessment prior to decisions on

import and to set standards for contained use within its jurisdiction, the provisions of this Protocol with respect to the advance informed agreement procedure shall not apply to the transboundary movement of living modified organisms destined for contained use undertaken in accordance with the standards of the Party of import.

Article
7

APPLICATION OF THE ADVANCE INFORMED
AGREEMENT PROCEDURE

1. Subject to Articles 5 and 6, the advance informed agreement procedure in Articles 8 to 10 and 12 shall apply prior to the first intentional transboundary movement of living modified organisms for intentional introduction into the environment of the Party of import.
2. “Intentional introduction into the environment” in paragraph 1 above, does not refer to living modified organisms intended for direct use as food or feed, or for processing.
3. Article 11 shall apply prior to the first transboundary movement of living modified organisms intended for direct use as food or feed, or for processing.
4. The advance informed agreement procedure shall not apply to the intentional transboundary movement of living modified organisms identified in a decision of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol as being not likely to have adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health.

Article
8
NOTIFICATION

1. The Party of export shall notify, or require the exporter to ensure notification to, in writing, the competent national authority of the Party of import prior to the intentional transboundary movement of a living modified organism that falls within the scope of Article 7, paragraph 1. The notification shall contain, at a minimum, the information specified in Annex I.
2. The Party of export shall ensure that there is a legal requirement for the accuracy of information provided by the exporter.

Article
9

ACKNOWLEDGEMENT OF RECEIPT
OF NOTIFICATION

1. The Party of import shall acknowledge receipt of the notification, in writing, to the notifier within ninety days of its receipt.
2. The acknowledgement shall state:
 - (a) The date of receipt of the notification;
 - (b) Whether the notification, prima facie, contains the information referred to in Article 8;
 - (c) Whether to proceed according to the domestic regulatory framework of the Party of import or according to the procedure specified in Article 10.
3. The domestic regulatory framework referred to in paragraph 2 (c) above, shall be consistent with this Protocol.
4. A failure by the Party of import to acknowledge receipt of a notification shall not imply its consent to an intentional transboundary movement.

Article
10
DECISION PROCEDURE

1. Decisions taken by the Party of import shall be in accordance with Article 15.
2. The Party of import shall, within the period of time referred to in Article 9, inform the notifier, in writing, whether the intentional transboundary movement may proceed:
 - (a) Only after the Party of import has given its written consent; or
 - (b) After no less than ninety days without a subsequent written consent.
3. Within two hundred and seventy days of the date of receipt of notification, the Party of import shall communicate, in writing, to the notifier and to the Biosafety Clearing-House the decision referred to in paragraph 2 (a) above:
 - (a) Approving the import, with or without conditions, including how the decision will apply to subsequent imports of the same living modified organism;
 - (b) Prohibiting the import;
 - (c) Requesting additional relevant information in accordance with its domestic regulatory framework or Annex I; in calculating the time within

which the Party of import is to respond, the number of days it has to wait for additional relevant information shall not be taken into account; or

(d) Informing the notifier that the period specified in this paragraph is extended by a defined period of time.

4. Except in a case in which consent is unconditional, a decision under paragraph 3 above, shall set out the reasons on which it is based.
5. A failure by the Party of import to communicate its decision within two hundred and seventy days of the date of receipt of the notification shall not imply its consent to an intentional transboundary movement.
6. Lack of scientific certainty due to insufficient relevant scientific information and knowledge regarding the extent of the potential adverse effects of a living modified organism on the conservation and sustainable use of biological diversity in the Party of import, taking also into account risks to human health, shall not prevent that Party from taking a decision, as appropriate, with regard to the import of the living modified organism in question as referred to in paragraph 3 above, in order to avoid or minimize such potential adverse effects.
7. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties shall, at its first meeting, decide upon appropriate procedures and mechanisms to facilitate decision-making by Parties of import.

Article
11

PROCEDURE FOR LIVING MODIFIED ORGANISMS
INTENDED FOR DIRECT USE AS FOOD OR FEED,
OR FOR PROCESSING

1. A Party that makes a final decision regarding domestic use, including placing on the market, of a living modified organism that may be subject to transboundary movement for direct use as food or feed, or for processing shall, within fifteen days of making that decision, inform the Parties through the Biosafety Clearing-House. This information shall contain, at a minimum, the information specified in Annex II. The Party shall provide a copy of the information, in writing, to the national focal point of each Party that informs the Secretariat in advance that it does not have access to the Biosafety Clearing-House. This provision shall not apply to decisions regarding field trials.
2. The Party making a decision under paragraph 1 above, shall ensure that there is a legal requirement for the accuracy of information provided by the applicant.

3. Any Party may request additional information from the authority identified in paragraph (b) of Annex II.
4. A Party may take a decision on the import of living modified organisms intended for direct use as food or feed, or for processing, under its domestic regulatory framework that is consistent with the objective of this Protocol.
5. Each Party shall make available to the Biosafety Clearing-House copies of any national laws, regulations and guidelines applicable to the import of living modified organisms intended for direct use as food or feed, or for processing, if available.
6. A developing country Party or a Party with an economy in transition may, in the absence of the domestic regulatory framework referred to in paragraph 4 above, and in exercise of its domestic jurisdiction, declare through the Biosafety Clearing-House that its decision prior to the first import of a living modified organism intended for direct use as food or feed, or for processing, on which information has been provided under paragraph 1 above, will be taken according to the following:
 - (a) A risk assessment undertaken in accordance with Annex III; and
 - (b) A decision made within a predictable timeframe, not exceeding two hundred and seventy days.
7. Failure by a Party to communicate its decision according to paragraph 6 above, shall not imply its consent or refusal to the import of a living modified organism intended for direct use as food or feed, or for processing, unless otherwise specified by the Party.
8. Lack of scientific certainty due to insufficient relevant scientific information and knowledge regarding the extent of the potential adverse effects of a living modified organism on the conservation and sustainable use of biological diversity in the Party of import, taking also into account risks to human health, shall not prevent that Party from taking a decision, as appropriate, with regard to the import of that living modified organism intended for direct use as food or feed, or for processing, in order to avoid or minimize such potential adverse effects.
9. A Party may indicate its needs for financial and technical assistance and capacity-building with respect to living modified organisms intended for direct use as food or feed, or for processing. Parties shall cooperate to meet these needs in accordance with Articles 22 and 28.

Article
12
REVIEW OF DECISIONS

1. A Party of import may, at any time, in light of new scientific information on potential adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account the risks to human health, review and change a decision regarding an intentional transboundary movement. In such case, the Party shall, within thirty days, inform any notifier that has previously notified movements of the living modified organism referred to in such decision, as well as the Biosafety Clearing-House, and shall set out the reasons for its decision.
2. A Party of export or a notifier may request the Party of import to review a decision it has made in respect of it under Article 10 where the Party of export or the notifier considers that:
 - (a) A change in circumstances has occurred that may influence the outcome of the risk assessment upon which the decision was based; or
 - (b) Additional relevant scientific or technical information has become available.
3. The Party of import shall respond in writing to such a request within ninety days and set out the reasons for its decision.
4. The Party of import may, at its discretion, require a risk assessment for subsequent imports.

Article
13
SIMPLIFIED PROCEDURE

1. A Party of import may, provided that adequate measures are applied to ensure the safe intentional transboundary movement of living modified organisms in accordance with the objective of this Protocol, specify in advance to the Biosafety Clearing-House:
 - (a) Cases in which intentional transboundary movement to it may take place at the same time as the movement is notified to the Party of import; and
 - (b) Imports of living modified organisms to it to be exempted from the advance informed agreement procedure.
 Notifications under subparagraph (a) above, may apply to subsequent similar movements to the same Party.

2. The information relating to an intentional transboundary movement that is to be provided in the notifications referred to in paragraph 1 (a) above, shall be the information specified in Annex I.

Article
14
BILATERAL, REGIONAL AND MULTILATERAL
AGREEMENTS AND ARRANGEMENTS

1. Parties may enter into bilateral, regional and multilateral agreements and arrangements regarding intentional transboundary movements of living modified organisms, consistent with the objective of this Protocol and provided that such agreements and arrangements do not result in a lower level of protection than that provided for by the Protocol.
2. The Parties shall inform each other, through the Biosafety Clearing-House, of any such bilateral, regional and multilateral agreements and arrangements that they have entered into before or after the date of entry into force of this Protocol.
3. The provisions of this Protocol shall not affect intentional transboundary movements that take place pursuant to such agreements and arrangements as between the parties to those agreements or arrangements.
4. Any Party may determine that its domestic regulations shall apply with respect to specific imports to it and shall notify the Biosafety Clearing-House of its decision.

Article
15
RISK ASSESSMENT

1. Risk assessments undertaken pursuant to this Protocol shall be carried out in a scientifically sound manner, in accordance with Annex III and taking into account recognized risk assessment techniques. Such risk assessments shall be based, at a minimum, on information provided in accordance with Article 8 and other available scientific evidence in order to identify and evaluate the possible adverse effects of living modified organisms on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health.

2. The Party of import shall ensure that risk assessments are carried out for decisions taken under Article 10. It may require the exporter to carry out the risk assessment.

3. The cost of risk assessment shall be borne by the notifier if the Party of import so requires.

Article
16
RISK MANAGEMENT

1. The Parties shall, taking into account Article 8 (g) of the Convention, establish and maintain appropriate mechanisms, measures and strategies to regulate, manage and control risks identified in the risk assessment provisions of this Protocol associated with the use, handling and transboundary movement of living modified organisms.

2. Measures based on risk assessment shall be imposed to the extent necessary to prevent adverse effects of the living modified organism on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health, within the territory of the Party of import.

3. Each Party shall take appropriate measures to prevent unintentional transboundary movements of living modified organisms, including such measures as requiring a risk assessment to be carried out prior to the first release of a living modified organism.

4. Without prejudice to paragraph 2 above, each Party shall endeavour to ensure that any living modified organism, whether imported or locally developed, has undergone an appropriate period of observation that is commensurate with its life-cycle or generation time before it is put to its intended use.

5. Parties shall cooperate with a view to:

(a) Identifying living modified organisms or specific traits of living modified organisms that may have adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health; and

(b) Taking appropriate measures regarding the treatment of such living modified organisms or specific traits.

Article
17
UNINTENTIONAL TRANSBOUNDARY MOVEMENTS
AND EMERGENCY MEASURES

1. Each Party shall take appropriate measures to notify affected or potentially affected States, the Biosafety Clearing-House and, where appropriate, relevant international organizations, when it knows of an occurrence under its jurisdiction resulting in a release that leads, or may lead, to an unintentional transboundary movement of a living modified organism that is likely to have significant adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health in such States. The notification shall be provided as soon as the Party knows of the above situation.

2. Each Party shall, no later than the date of entry into force of this Protocol for it, make available to the Biosafety Clearing-House the relevant details setting out its point of contact for the purposes of receiving notifications under this Article.

3. Any notification arising from paragraph 1 above, should include:

(a) Available relevant information on the estimated quantities and relevant characteristics and/or traits of the living modified organism;

(b) Information on the circumstances and estimated date of the release, and on the use of the living modified organism in the originating Party;

(c) Any available information about the possible adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health, as well as available information about possible risk management measures;

(d) Any other relevant information; and

(e) A point of contact for further information.

4. In order to minimize any significant adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health, each Party, under whose jurisdiction the release of the living modified organism referred to in paragraph 1 above, occurs, shall immediately consult the affected or potentially affected States to enable them to determine appropriate responses and initiate necessary action, including emergency measures.

Article
18

HANDLING, TRANSPORT, PACKAGING
AND IDENTIFICATION

1. In order to avoid adverse effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health, each Party shall take necessary measures to require that living modified organisms that are subject to intentional transboundary movement within the scope of this Protocol are handled, packaged and transported under conditions of safety, taking into consideration relevant international rules and standards.

2. Each Party shall take measures to require that documentation accompanying:

(a) Living modified organisms that are intended for direct use as food or feed, or for processing, clearly identifies that they “may contain” living modified organisms and are not intended for intentional introduction into the environment, as well as a contact point for further information. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall take a decision on the detailed requirements for this purpose, including specification of their identity and any unique identification, no later than two years after the date of entry into force of this Protocol;

(b) Living modified organisms that are destined for contained use clearly identifies them as living modified organisms; and specifies any requirements for the safe handling, storage, transport and use, the contact point for further information, including the name and address of the individual and institution to whom the living modified organisms are consigned; and

(c) Living modified organisms that are intended for intentional introduction into the environment of the Party of import and any other living modified organisms within the scope of the Protocol, clearly identifies them as living modified organisms; specifies the identity and relevant traits and/or characteristics, any requirements for the safe handling, storage, transport and use, the contact point for further information and, as appropriate, the name and address of the importer and exporter; and contains a declaration that the movement is in conformity with the requirements of this Protocol applicable to the exporter.

3. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall consider the need for and modalities of developing standards with regard to identification, handling, packaging and transport practices, in consultation with other relevant international bodies.

Article
19

COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
AND NATIONAL FOCAL POINTS

1. Each Party shall designate one national focal point to be responsible on its behalf for liaison with the Secretariat. Each Party shall also designate one or more competent national authorities, which shall be responsible for performing the administrative functions required by this Protocol and which shall be authorized to act on its behalf with respect to those functions. A Party may designate a single entity to fulfil the functions of both focal point and competent national authority.

2. Each Party shall, no later than the date of entry into force of this Protocol for it, notify the Secretariat of the names and addresses of its focal point and its competent national authority or authorities. Where a Party designates more than one competent national authority, it shall convey to the Secretariat, with its notification thereof, relevant information on the respective responsibilities of those authorities. Where applicable, such information shall, at a minimum, specify which competent authority is responsible for which type of living modified organism. Each Party shall forthwith notify the Secretariat of any changes in the designation of its national focal point or in the name and address or responsibilities of its competent national authority or authorities.

3. The Secretariat shall forthwith inform the Parties of the notifications it receives under paragraph 2 above, and shall also make such information available through the Biosafety Clearing-House.

Article
20

INFORMATION SHARING AND THE
BIOSAFETY CLEARING-HOUSE

1. A Biosafety Clearing-House is hereby established as part of the clearing-house mechanism under Article 18, paragraph 3, of the Convention, in order to:

(a) Facilitate the exchange of scientific, technical, environmental and legal information on, and experience with, living modified organisms; and

(b) Assist Parties to implement the Protocol, taking into account the special needs of developing country Parties, in particular the least developed and small island developing States among them, and countries with economies in transition as well as countries that are centres of origin and centres of genetic diversity.

2. The Biosafety Clearing-House shall serve as a means through which information is made available for the purposes of paragraph 1 above. It shall provide access to information made available by the Parties relevant to the implementation of the Protocol. It shall also provide access, where possible, to other international biosafety information exchange mechanisms.

3. Without prejudice to the protection of confidential information, each Party shall make available to the Biosafety Clearing-House any information required to be made available to the Biosafety Clearing-House under this Protocol, and:

(a) Any existing laws, regulations and guidelines for implementation of the Protocol, as well as information required by the Parties for the advance informed agreement procedure;

(b) Any bilateral, regional and multilateral agreements and arrangements;

(c) Summaries of its risk assessments or environmental reviews of living modified organisms generated by its regulatory process, and carried out in accordance with Article 15, including, where appropriate, relevant information regarding products thereof, namely, processed materials that are of living modified organism origin, containing detectable novel combinations of replicable genetic material obtained through the use of modern biotechnology;

(d) Its final decisions regarding the importation or release of living modified organisms; and

(e) Reports submitted by it pursuant to Article 33, including those on implementation of the advance informed agreement procedure.

4. The modalities of the operation of the Biosafety Clearing-House, including reports on its activities, shall be considered and decided upon by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol at its first meeting, and kept under review thereafter.

Article

21

CONFIDENTIAL INFORMATION

1. The Party of import shall permit the notifier to identify information submitted under the procedures of this Protocol or required by the Party of import as part of the advance informed agreement procedure of the Protocol that is to be treated as confidential. Justification shall be given in such cases upon request.

2. The Party of import shall consult the notifier if it decides that information identified by the notifier as confidential does not qualify for such treatment and shall, prior to any disclosure, inform the notifier of its decision, providing

reasons on request, as well as an opportunity for consultation and for an internal review of the decision prior to disclosure.

3. Each Party shall protect confidential information received under this Protocol, including any confidential information received in the context of the advance informed agreement procedure of the Protocol. Each Party shall ensure that it has procedures to protect such information and shall protect the confidentiality of such information in a manner no less favourable than its treatment of confidential information in connection with domestically produced living modified organisms.

4. The Party of import shall not use such information for a commercial purpose, except with the written consent of the notifier.

5. If a notifier withdraws or has withdrawn a notification, the Party of import shall respect the confidentiality of commercial and industrial information, including research and development information as well as information on which the Party and the notifier disagree as to its confidentiality.

6. Without prejudice to paragraph 5 above, the following information shall not be considered confidential:

(a) The name and address of the notifier;

(b) A general description of the living modified organism or organisms;

(c) A summary of the risk assessment of the effects on the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health; and

(d) Any methods and plans for emergency response.

Article

22

CAPACITY-BUILDING

1. The Parties shall cooperate in the development and/or strengthening of human resources and institutional capacities in biosafety, including biotechnology to the extent that it is required for biosafety, for the purpose of the effective implementation of this Protocol, in developing country Parties, in particular the least developed and small island developing States among them, and in Parties with economies in transition, including through existing global, regional, subregional and national institutions and organizations and, as appropriate, through facilitating private sector involvement.

2. For the purposes of implementing paragraph 1 above, in relation to cooperation, the needs of developing country Parties, in particular the least developed and small island developing States among them, for financial

resources and access to and transfer of technology and know-how in accordance with the relevant provisions of the Convention, shall be taken fully into account for capacity-building in biosafety. Cooperation in capacity-building shall, subject to the different situation, capabilities and requirements of each Party, include scientific and technical training in the proper and safe management of biotechnology, and in the use of risk assessment and risk management for biosafety, and the enhancement of technological and institutional capacities in biosafety. The needs of Parties with economies in transition shall also be taken fully into account for such capacity-building in biosafety.

Article
23

PUBLIC AWARENESS AND PARTICIPATION

1. The Parties shall:

(a) Promote and facilitate public awareness, education and participation concerning the safe transfer, handling and use of living modified organisms in relation to the conservation and sustainable use of biological diversity, taking also into account risks to human health. In doing so, the Parties shall cooperate, as appropriate, with other States and international bodies;

(b) Endeavour to ensure that public awareness and education encompass access to information on living modified organisms identified in accordance with this Protocol that may be imported.

2. The Parties shall, in accordance with their respective laws and regulations, consult the public in the decision-making process regarding living modified organisms and shall make the results of such decisions available to the public, while respecting confidential information in accordance with Article 21.

3. Each Party shall endeavour to inform its public about the means of public access to the Biosafety Clearing-House.

Article
24

NON-PARTIES

1. Transboundary movements of living modified organisms between Parties and non-Parties shall be consistent with the objective of this Protocol. The Parties may enter into bilateral, regional and multilateral agreements and arrangements with non-Parties regarding such transboundary movements.

2. The Parties shall encourage non-Parties to adhere to this Protocol and to contribute appropriate information to the Biosafety Clearing-House on living modified organisms released in, or moved into or out of, areas within their national jurisdictions.

Article
25

ILLEGAL TRANSBOUNDARY MOVEMENTS

1. Each Party shall adopt appropriate domestic measures aimed at preventing and, if appropriate, penalizing transboundary movements of living modified organisms carried out in contravention of its domestic measures to implement this Protocol. Such movements shall be deemed illegal transboundary movements.

2. In the case of an illegal transboundary movement, the affected Party may request the Party of origin to dispose, at its own expense, of the living modified organism in question by repatriation or destruction, as appropriate.

3. Each Party shall make available to the Biosafety Clearing-House information concerning cases of illegal transboundary movements pertaining to it.

Article
26

SOCIO-ECONOMIC CONSIDERATIONS

1. The Parties, in reaching a decision on import under this Protocol or under its domestic measures implementing the Protocol, may take into account, consistent with their international obligations, socio-economic considerations arising from the impact of living modified organisms on the conservation and sustainable use of biological diversity, especially with regard to the value of biological diversity to indigenous and local communities.

2. The Parties are encouraged to cooperate on research and information exchange on any socio-economic impacts of living modified organisms, especially on indigenous and local communities.

Article
27

LIABILITY AND REDRESS

The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall, at its first meeting, adopt a process with respect to the appropriate elaboration of international rules and procedures in the field of liability and redress for damage resulting from transboundary movements of living modified organisms, analysing and taking due account of the ongoing processes in international law on these matters, and shall endeavour to complete this process within four years.

Article
28

FINANCIAL MECHANISM AND RESOURCES

1. In considering financial resources for the implementation of this Protocol, the Parties shall take into account the provisions of Article 20 of the Convention.
2. The financial mechanism established in Article 21 of the Convention shall, through the institutional structure entrusted with its operation, be the financial mechanism for this Protocol.
3. Regarding the capacity-building referred to in Article 22 of this Protocol, the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol, in providing guidance with respect to the financial mechanism referred to in paragraph 2 above, for consideration by the Conference of the Parties, shall take into account the need for financial resources by developing country Parties, in particular the least developed and the small island developing States among them.
4. In the context of paragraph 1 above, the Parties shall also take into account the needs of the developing country Parties, in particular the least developed and the small island developing States among them, and of the Parties with economies in transition, in their efforts to identify and implement their capacity-building requirements for the purposes of the implementation of this Protocol.
5. The guidance to the financial mechanism of the Convention in relevant decisions of the Conference of the Parties, including those agreed before the adoption of this Protocol, shall apply, *mutatis mutandis*, to the provisions of this Article.
6. The developed country Parties may also provide, and the developing country Parties and the Parties with economies in transition avail themselves of,

financial and technological resources for the implementation of the provisions of this Protocol through bilateral, regional and multilateral channels.

Article
29

CONFERENCE OF THE PARTIES SERVING AS THE
MEETING OF THE PARTIES TO THIS PROTOCOL

1. The Conference of the Parties shall serve as the meeting of the Parties to this Protocol.
2. Parties to the Convention that are not Parties to this Protocol may participate as observers in the proceedings of any meeting of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol. When the Conference of the Parties serves as the meeting of the Parties to this Protocol, decisions under this Protocol shall be taken only by those that are Parties to it.
3. When the Conference of the Parties serves as the meeting of the Parties to this Protocol, any member of the bureau of the Conference of the Parties representing a Party to the Convention but, at that time, not a Party to this Protocol, shall be substituted by a member to be elected by and from among the Parties to this Protocol.
4. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall keep under regular review the implementation of this Protocol and shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. It shall perform the functions assigned to it by this Protocol and shall:
 - (a) Make recommendations on any matters necessary for the implementation of this Protocol;
 - (b) Establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of this Protocol;
 - (c) Seek and utilize, where appropriate, the services and cooperation of, and information provided by, competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;
 - (d) Establish the form and the intervals for transmitting the information to be submitted in accordance with Article 33 of this Protocol and consider such information as well as reports submitted by any subsidiary body;
 - (e) Consider and adopt, as required, amendments to this Protocol and its annexes, as well as any additional annexes to this Protocol, that are deemed necessary for the implementation of this Protocol; and

(f) Exercise such other functions as may be required for the implementation of this Protocol.

5. The rules of procedure of the Conference of the Parties and financial rules of the Convention shall be applied, *mutatis mutandis*, under this Protocol, except as may be otherwise decided by consensus by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol.

6. The first meeting of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall be convened by the Secretariat in conjunction with the first meeting of the Conference of the Parties that is scheduled after the date of the entry into force of this Protocol. Subsequent ordinary meetings of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall be held in conjunction with ordinary meetings of the Conference of the Parties, unless otherwise decided by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol.

7. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

8. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State member thereof or observers thereto not party to the Convention, may be represented as observers at meetings of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Protocol and that has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties serving as a meeting of the Parties to this Protocol as an observer, may be so admitted, unless at least one third of the Parties present object. Except as otherwise provided in this Article, the admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure, as referred to in paragraph 5 above.

Article

30

SUBSIDIARY BODIES

1. Any subsidiary body established by or under the Convention may, upon a decision by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol, serve the Protocol, in which case the meeting of the Parties shall specify which functions that body shall exercise.

2. Parties to the Convention that are not Parties to this Protocol may participate as observers in the proceedings of any meeting of any such subsidiary bodies. When a subsidiary body of the Convention serves as a subsidiary body to this Protocol, decisions under the Protocol shall be taken only by the Parties to the Protocol.

3. When a subsidiary body of the Convention exercises its functions with regard to matters concerning this Protocol, any member of the bureau of that subsidiary body representing a Party to the Convention but, at that time, not a Party to the Protocol, shall be substituted by a member to be elected by and from among the Parties to the Protocol.

Article

31

SECRETARIAT

1. The Secretariat established by Article 24 of the Convention shall serve as the secretariat to this Protocol.

2. Article 24, paragraph 1, of the Convention on the functions of the Secretariat shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol.

3. To the extent that they are distinct, the costs of the secretariat services for this Protocol shall be met by the Parties hereto. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall, at its first meeting, decide on the necessary budgetary arrangements to this end.

Article

32

RELATIONSHIP WITH THE CONVENTION

Except as otherwise provided in this Protocol, the provisions of the Convention relating to its protocols shall apply to this Protocol.

Article
33

MONITORING AND REPORTING

Each Party shall monitor the implementation of its obligations under this Protocol, and shall, at intervals to be determined by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol, report to the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol on measures that it has taken to implement the Protocol.

Article
34

COMPLIANCE

The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall, at its first meeting, consider and approve cooperative procedures and institutional mechanisms to promote compliance with the provisions of this Protocol and to address cases of non-compliance. These procedures and mechanisms shall include provisions to offer advice or assistance, where appropriate. They shall be separate from, and without prejudice to, the dispute settlement procedures and mechanisms established by Article 27 of the Convention.

Article
35

ASSESSMENT AND REVIEW

The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Protocol shall undertake, five years after the entry into force of this Protocol and at least every five years thereafter, an evaluation of the effectiveness of the Protocol, including an assessment of its procedures and annexes.

Article
36

SIGNATURE

This Protocol shall be open for signature at the United Nations Office at Nairobi by States and regional economic integration organizations from 15 to 26 May 2000, and at United Nations Headquarters in New York from 5 June 2000 to 4 June 2001.

Article
37

ENTRY INTO FORCE

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession by States or regional economic integration organizations that are Parties to the Convention.
2. This Protocol shall enter into force for a State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Protocol or accedes thereto after its entry into force pursuant to paragraph 1 above, on the ninetieth day after the date on which that State or regional economic integration organization deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or on the date on which the Convention enters into force for that State or regional economic integration organization, whichever shall be the later.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 above, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

Article
38

RESERVATIONS

No reservations may be made to this Protocol.

Article
39

WITHDRAWAL

1. At any time after two years from the date on which this Protocol has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Protocol by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take place upon expiry of one year after the date of its receipt by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification of the withdrawal.

Article
40
AUTHENTIC TEXTS

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Protocol.

DONE at Montreal on this twenty-ninth day of January, two thousand.

Annex I
INFORMATION REQUIRED IN NOTIFICATIONS
UNDER ARTICLES 8, 10 AND 13

- (a) Name, address and contact details of the exporter.
- (b) Name, address and contact details of the importer.
- (c) Name and identity of the living modified organism, as well as the domestic classification, if any, of the biosafety level of the living modified organism in the State of export.
- (d) Intended date or dates of the transboundary movement, if known.
- (e) Taxonomic status, common name, point of collection or acquisition, and characteristics of recipient organism or parental organisms related to biosafety.
- (f) Centres of origin and centres of genetic diversity, if known, of the recipient organism and/or the parental organisms and a description of the habitats where the organisms may persist or proliferate.
- (g) Taxonomic status, common name, point of collection or acquisition, and characteristics of the donor organism or organisms related to biosafety.
- (h) Description of the nucleic acid or the modification introduced, the technique used, and the resulting characteristics of the living modified organism.
- (i) Intended use of the living modified organism or products thereof, namely, processed materials that are of living modified organism origin, containing detectable novel combinations of replicable genetic material

obtained through the use of modern biotechnology.

- (j) Quantity or volume of the living modified organism to be transferred.
- (k) A previous and existing risk assessment report consistent with Annex III.
- (l) Suggested methods for the safe handling, storage, transport and use, including packaging, labelling, documentation, disposal and contingency procedures, where appropriate.
- (m) Regulatory status of the living modified organism within the State of export (for example, whether it is prohibited in the State of export, whether there are other restrictions, or whether it has been approved for general release) and, if the living modified organism is banned in the State of export, the reason or reasons for the ban.
- (n) Result and purpose of any notification by the exporter to other States regarding the living modified organism to be transferred.
- (o) A declaration that the above-mentioned information is factually correct.

Annex II
INFORMATION REQUIRED CONCERNING LIVING
MODIFIED ORGANISMS INTENDED FOR DIRECT
USE AS FOOD OR FEED, OR FOR PROCESSING
UNDER ARTICLE 11

- (a) The name and contact details of the applicant for a decision for domestic use.
- (b) The name and contact details of the authority responsible for the decision.
- (c) Name and identity of the living modified organism.
- (d) Description of the gene modification, the technique used, and the resulting characteristics of the living modified organism.
- (e) Any unique identification of the living modified organism.
- (f) Taxonomic status, common name, point of collection or acquisition, and characteristics of recipient organism or parental organisms related to biosafety.
- (g) Centres of origin and centres of genetic diversity, if known, of the recipient organism and/or the parental organisms and a description of the habitats where the organisms may persist or proliferate.
- (h) Taxonomic status, common name, point of collection or acquisition, and characteristics of the donor organism or organisms related to biosafety.

- (i) Approved uses of the living modified organism.
- (j) A risk assessment report consistent with Annex III.
- (k) Suggested methods for the safe handling, storage, transport and use, including packaging, labelling, documentation, disposal and contingency procedures, where appropriate.

Annex III

RISK ASSESSMENT

Objective

1. The objective of risk assessment, under this Protocol, is to identify and evaluate the potential adverse effects of living modified organisms on the conservation and sustainable use of biological diversity in the likely potential receiving environment, taking also into account risks to human health.

Use of risk assessment

2. Risk assessment is, *inter alia*, used by competent authorities to make informed decisions regarding living modified organisms.

General principles

3. Risk assessment should be carried out in a scientifically sound and transparent manner, and can take into account expert advice of, and guidelines developed by, relevant international organizations.
4. Lack of scientific knowledge or scientific consensus should not necessarily be interpreted as indicating a particular level of risk, an absence of risk, or an acceptable risk.
5. Risks associated with living modified organisms or products thereof, namely, processed materials that are of living modified organism origin, containing detectable novel combinations of replicable genetic material obtained through the use of modern biotechnology, should be considered in the context of the risks posed by the non-modified recipients or parental organisms in the likely potential receiving environment.
6. Risk assessment should be carried out on a case-by-case basis. The required information may vary in nature and level of detail from case to case, depending on the living modified organism concerned, its intended use and the likely potential receiving environment.

Methodology

7. The process of risk assessment may on the one hand give rise to a need for further information about specific subjects, which may be identified and requested during the assessment process, while on the other hand information on other subjects may not be relevant in some instances.
8. To fulfil its objective, risk assessment entails, as appropriate, the following steps:

(a) An identification of any novel genotypic and phenotypic characteristics associated with the living modified organism that may have adverse effects on biological diversity in the likely potential receiving environment, taking also into account risks to human health;

(b) An evaluation of the likelihood of these adverse effects being realized, taking into account the level and kind of exposure of the likely potential receiving environment to the living modified organism;

(c) An evaluation of the consequences should these adverse effects be realized;

(d) An estimation of the overall risk posed by the living modified organism based on the evaluation of the likelihood and consequences of the identified adverse effects being realized;

(e) A recommendation as to whether or not the risks are acceptable or manageable, including, where necessary, identification of strategies to manage these risks; and

(f) Where there is uncertainty regarding the level of risk, it may be addressed by requesting further information on the specific issues of concern or by implementing appropriate risk management strategies and/or monitoring the living modified organism in the receiving environment.

Points to consider

9. Depending on the case, risk assessment takes into account the relevant technical and scientific details regarding the characteristics of the following subjects:

(a) *Recipient organism or parental organisms.* The biological characteristics of the recipient organism or parental organisms, including information on taxonomic status, common name, origin, centres of origin and centres of genetic diversity, if known, and a description of the habitat where the organisms may persist or proliferate;

(b) *Donor organism or organisms.* Taxonomic status and common name, source, and the relevant biological characteristics of the donor organisms;

(c) *Vector*. Characteristics of the vector, including its identity, if any, and its source or origin, and its host range;

(d) *Insert or inserts and/or characteristics of modification*. Genetic characteristics of the inserted nucleic acid and the function it specifies, and/or characteristics of the modification introduced;

(e) *Living modified organism*. Identity of the living modified organism, and the differences between the biological characteristics of the living modified organism and those of the recipient organism or parental organisms;

(f) *Detection and identification of the living modified organism*. Suggested detection and identification methods and their specificity, sensitivity and reliability;

(g) *Information relating to the intended use*. Information relating to the intended use of the living modified organism, including new or changed use compared to the recipient organism or parental organisms; and

(h) *Receiving environment*. Information on the location, geographical, climatic and ecological characteristics, including relevant information on biological diversity and centres of origin of the likely potential receiving environment.

Printed on recycled paper
at ICAO, Canada
October 2000

ພາກສະເໜີ

ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ ແມ່ນໄດ້ຮ່າງສຳເລັດຢູ່ໃນໂຮງ
ເມື່ອເດືອນ ພຶດສະພາ 1992 ແລະ ເປີດໃຫ້ເຊັນຮັບຮອງ ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອ ສິ່ງ
ແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາ (UNCED) ທີ່ ຮີໂອ ເດີຈາເນໂຣ ປະເທດບະເຣຊິນ ໃນວັນທີ 5 ມິຖຸນາ
1992, ໂດຍມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນ ວັນທີ 29 ທັນວາ 1993 ແລະ ໃນປະຈຸບັນ ສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ
ເຄື່ອງມືສາກົນຕົ້ນຕໍ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຊີວະນາໆພັນ, ຊຶ່ງມີວິທີການຮອບດ້ານ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເພື່ອການ
ອະນຸລັກ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ, ການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດແບບ
ຍືນຍົງ ແລະ ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳ ແບບ
ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ.

ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນຫາທີ່ ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຕ້ອງ
ໄດ້ແກ້ໄຂ, ໂດຍແນວຄວາມຄິດ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຢາກປົກປັກຮັກສາສຸຂະພາບ ຂອງມະ
ນຸດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກຜົນກະທົບທີ່ທາງລົບ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີສະໄໝໃໝ່,
ຊຶ່ງໃນເວລານີ້ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່ ແມ່ນຖືວ່າເປັນທ່າແຮງອັນສູງສິ່ງ ເພື່ອສິ່ງເສີມຄວາມຢູ່ດີ
ກິນດີ ຂອງມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການອັນຫຼວງຫຼາຍ ທາງດ້ານອາຫານ,
ກະສິກຳ ແລະ ສຸຂະພາບ. ສົນທິສັນຍາ ໄດ້ຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບ ລັກສະນະບົດບາດ ສອງດ້ານ
ຂອງ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍໃນດ້ານໜຶ່ງ, ມັນຊ່ວຍຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ
ເພື່ອການອະນຸລັກ ແລະ ນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ (ຕົວຢ່າງ ໃນມາດຕາ 16, ວັກ 1 ແລະ ມາດ
ຕາ 19, ວັກ 1 ແລະ 2) ແລະ ອີກດ້ານໜຶ່ງ, (ມາດຕາ 8(g) ແລະ 19, ວັກ 3) ຈະຮັບປະກັນໃຫ້ ສ້າງຂະ
ບວນການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມປອດໄພຂອງຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມເປົ້າໝາຍລວມຂອງ
ສົນທິສັນຍາ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວະນາໆພັນ, ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບ ມະນຸດ.
ມາດຕາ 8(g) ໄດ້ ສຸ່ມໃສ່ມາດຕະການທີ່ພາຄີ ຈະຕ້ອງກຳນົດໃນໄລຍະການສ້າງເຄື່ອງມືສາກົນ ທີ່ຕິດ
ພັນ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໄປພ້ອມກັບ ມາດຕາ 19, ວັກທີ 3, ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ຄວາມປອດໄພ ທາງ
ດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ.

ໃນກອງປະຊຸມພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ ຄັ້ງທີ 2 ຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນ ພະຈິກ 1995 ໄດ້ຈັດຕັ້ງ ໜ່ວຍ
ວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຮ່າງອະນຸສັນຍາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມ
ປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສຸ່ມໃສ່ເປັນພິເສດໃນການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງ ສິ່ງ
ທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຈາກ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີສະໄໝໃໝ່ ທີ່
ອາດສົ່ງຜົນສະທ້ອນອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ. ພາຍຫຼັງໄດ້
ເຈລະຈາກັນມາຫຼາຍປີ, ອະນຸສັນຍາ ທີ່ເອີ້ນກັນທົ່ວໄປວ່າ “ອະນຸສັນຍາ ຄາກຕາເຈນາ ວ່າດ້ວຍຄວາມ
ປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ “ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າ ດ້ວຍຊີວະນາໆພັນ ໄດ້ຮ່າງສຳເລັດແລະ
ຮັບຮອງເອົາ ໃນວັນທີ 29 ມັງກອນ 2000 ທີ່ມົງເຣອານ ປະເທດ ການາດາ ໃນກອງປະຊຸມສະໄໝພິ
ເສດຂອງພາຄີ.

ອະນຸສັນຍາວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ຈຶ່ງສະໜູນໄດ້ວ່າເປັນບາດກ້າວສຳຄັນ, ຊຶ່ງໃນນີ້ປະກອບມີ ລະບຽບກົດໝາຍສາກົນ ເພື່ອປັບຄວາມຕ້ອງການຂອງການຄ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ອຸດສາຫະກຳໂລກທີ່ມີການເຕີບໂຕ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ. ສະນັ້ນ, ອະນຸສັນຍາຈຶ່ງ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ເພື່ອການນຳໃຊ້ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ເໝາະກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອັນເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ຈາກທ່າແຮງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ໄປຄຸ້ມຄອງກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.

ອະນຸສັນຍາ ຄາກຕາເຈນາ
ວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ
ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ

ບັນດາພາຄີ ຂອງອະນຸສັນຍາ ສະບັບນີ້,

ໂດຍການເປັນ ພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ, ຕໍ່ໄປນີ້ ເອີ້ນວ່າ “ສົນທິສັນຍາ”,

ໂດຍອີງໃສ່ ມາດຕາ 19 ຂໍ້ 3 ແລະ 4 ແລະ ບັນດາມາດຕາ 8 (g) ແລະ 17 ຂອງສົນທິສັນຍາ,

ໂດຍອີງໃສ່ ຂໍ້ຕົກລົງ II/5 ຂອງກອງປະຊຸມພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາ ທີ່ໃຫ້ພັດທະນາ ອະນຸສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ, ລົງວັນທີ 11 ກໍລະກົດ 1995 ໂດຍສຸມໃສ່ເປັນພິເສດ ໃນ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂ້າມຊາຍແດນ “ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ພັນທຸກຳ” ໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່ ທີ່ອາດມີຜົນບໍ່ດີ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຂະບວນການທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບຂະບວນການຕົກລົງໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ,

ໂດຍການຍ້າຍຍືນ ແນວທາງການລະມັດລະວັງ ດັ່ງລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນຫຼັກການທີ່ 15 ຂອງຖະແຫຼງການຮີໂອ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາ,

ໂດຍມີຈິດສຳນຶກ ຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງວ່ອງໄວ ຂອງຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່ ແລະ ຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ, ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ,

ໂດຍການຍອມຮັບ ວ່າຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່ ແມ່ນມີທ່າແຮງຕໍ່ຄວາມຢູ່ດີກິນດີ ຂອງມວນມະນຸດ, ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນ ແລະ ມີການນຳໃຊ້ ດ້ວຍມາດຕະການ ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ,

ໂດຍການຍອມຮັບ ອີກວ່າ ຄວາມສຳຄັນອັນສູງສົ່ງຕໍ່ມະນຸດຊາດ ຂອງສູນແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ສູນກາງຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ,

ໂດຍການຄຳນຶງ ເຖິງຄວາມສາມາດ ທີ່ຈຳກັດ ຂອງຫຼາຍໆປະເທດ, ໂດຍສະເພາະ ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ໃນການປະເຊີນກັບທຳມະຊາດ ແລະ ລະດັບຄວາມສ່ຽງ ອັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ຄາດຄະເນວ່າ ຈະເກີດຂຶ້ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ,

ໂດຍການຍອມຮັບວ່າ ຂໍ້ຕົກລົງດ້ານການຄ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕ່າງໆ ຄວນສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ເປັນລະບົບດຽວກັນ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ,

ໂດຍການເນັ້ນໜັກວ່າ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ນຳໃຊ້ ເພື່ອປ່ຽນແປງສິດທິ ແລະ ພັນທະກໍລະນີ ຂອງ ພາຄິດໃດໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ ຂໍ້ຕົກລົງລະດັບສາກົນໃດໆ ກໍ່ຕາມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ,

ໂດຍເຂົ້າໃຈວ່າ ເລື່ອງທີ່ກ່າວມາເທິງນັ້ນ ບໍ່ມີເຈດຕະນາເຮັດໃຫ້ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າກວ່າ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນໆ, ໄດ້ຕົກລົງກັນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ມາດຕາ 1 - ຈຸດປະສົງ

ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງການລະມັດລະວັງ ດັ່ງລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນຫຼັກການທີ 15 ຂອງຖະແຫຼງການ ຣີໂອ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາ, ຈຸດປະສົງ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນ ເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີຄວາມແນ່ໃຈໃນການປ້ອງກັນ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ພຽງພໍ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່ ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີ ຕໍ່ການ ອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ, ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ ແລະ ສຸມໃສ່ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ເປັນພິເສດ.

ມາດຕາ 2 - ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

1. ແຕ່ລະພາຄິ ຈະໃຊ້ມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ແລະ ໝາະສົມ ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການບໍລິຫານ ແລະ ມາດຕະການອື່ນໆ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ບັນດາພາຄິ ຈະຮັບປະກັນວ່າ ການພັດທະນາ, ການເກັບຮັກສາ, ການຂົນສົ່ງ, ການນຳໃຊ້, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການປົດປ່ອຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແມ່ນດຳເນີນການ ໃນລັກສະນະທີ່ປົກປ້ອງ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.
3. ໂດຍເຫັນວ່າ ບໍ່ມີພາກສ່ວນໃດໆ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບ ທາງດ້ານໃດໆ ຕໍ່ອະທິປະໄຕ ຂອງບັນດາພາຄິ, ເໝືອນພັນທະເລ ທີ່ກຳນົດຕາມກົດໝາຍ ລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ຕໍ່ສິດອະທິປະໄຕ ແລະ ເຂດອຳນາດລັດ ຂອງພາຄິ ໃນເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ແລະ ເຂດດິນ ຂອງຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍລະຫວ່າງປະເທດ ຕະຫຼອດຈົນການໃຊ້ຕາມສິດ ແລະ

ເສລີພາບ ໃນການເດີນທາງ ຂອງບັນດາເຮືອ ແລະ ຍົນ ຂອງບັນດາປະເທດພາຄີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍສາກົນ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

- 4. ໂດຍເຫັນວ່າ ບໍ່ມີສ່ວນໃດ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຕີຄວາມໝາຍວ່າ ເປັນການຈຳກັດ ສິດທິ ຂອງພາຄີ ໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສູງກ່ວາ ທີ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃນອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ຫາກກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ບົດບັນຍັດ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ເປັນໄປຕາມພັນທະກໍລະນີຕ່າງໆ ຂອງບັນດາພາຄີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສາກົນ.
- 5. ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ສົ່ງເສີມໃຫ້ປະເທດພາຄີ ຄຳນຶງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຕໍ່ຄວາມຊຳນານງານ, ເຄື່ອງມື ແລະ ວຽກງານ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການຢູ່ ໃນເວທີສາກົນ ທີ່ມີຄວາມສາມາດ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບ ຂອງຄົນ.

ມາດຕາ 3 - ການນຳໃຊ້ຄຳສັບຕ່າງໆ

ເພື່ອລະດັບຄາດໝາຍ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້:

- a) **“ກອງປະຊຸມພາຄີ”** ໝາຍເຖິງກອງປະຊຸມພາຄີສົນທິສັນຍາ.
- b) **“ການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ”** ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນງານໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດພາຍໃນໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ບ່ອນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານ ພັນທຸກຳໃໝ່ ໂດຍຄວບຄຸມ ດ້ວຍມາດຕະການສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈຳກັດການກະທົບ ແລະ ການສົ່ງຜົນສະທ້ອນ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມພາຍນອກ.
- c) **“ການສົ່ງອອກ”** ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ຈາກພາຄີໜຶ່ງໄປຫາອີກພາຄີໜຶ່ງ.
- d) **“ຜູ້ສົ່ງອອກ”** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃຕ້ອຳນາດກົດໝາຍ ຂອງ ພາຄີໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນປະເທດສົ່ງອອກ ຊຶ່ງຈັດການເພື່ອສົ່ງອອກ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ.
- e) **“ການນຳເຂົ້າ”** ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ເຂົ້າມາໃນປະເທດພາຄີໜຶ່ງ ຈາກປະເທດອີກພາຄີໜຶ່ງ.
- f) **“ຜູ້ນຳເຂົ້າ”** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃຕ້ອຳນາດກົດໝາຍ ຂອງພາຄີໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າ ຊຶ່ງຈັດການ ເພື່ອນຳເຂົ້າສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີພັນທຸກຳປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.
- g) **“ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ”** ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການນຳເອົາສານ ພັນທຸກຳ ຊະນິດອື່ນເຂົ້າຕື່ມໃສ່ ໂດຍການນຳໃຊ້ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີສະໄໝໃໝ່.
- h) **“ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ”** ແມ່ນຫົວໜ່ວຍຊີວະພາບ ທີ່ສາມາດຖ່າຍທອດ ຫຼື ຖອດລະຫັດ ຂອງສານພັນທຸກຳໄດ້, ຮວມເອົາທັງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ເປັນໝັນ, ເຊື້ອໄວລັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ຄ້າຍຄືກັບໄວລັດ.

- i) **“ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່”** ແມ່ນການນຳໃຊ້:
 - a. ເຕັກນິກ ນູເຄວຍອາຊິດ ໃນຫຼອດທົດລອງ ທີ່ຮວມເອົາ ຣີຄອມບີແນນ ດີເອນເອ ແລະ ການສົດ ນູເຄວຍອາຊິດ ເຂົ້າສູ່ຈຸລັງ ຫຼື ພາກສ່ວນປະກອບຂອງຈຸລັງໂດຍກົງ ຫຼື
 - b. ການຮວມຕົວກັນຂອງຈຸລັງ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານ ຕະກູນ ຂອງອະນຸກົມວິຖານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ ຮວມເອົາ ການຂະຫຍາຍພັນ ດ້ວຍວິທີທຳມະຊາດ ທາງດ້ານສະລິລະວິທະຍາ ຫຼື ການຮ່ວມຕົວ ກັນໃໝ່ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເຕັກນິກ ທີ່ໃຊ້ໃນການຂະຫຍາຍພັນ ແລະ ຄັດເລືອກຊະນິດພັນແບບ ດັ່ງເດີມ.
- j) **“ອົງການເສດຖະກິດພາກພື້ນ”** ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ບັນດາລັດ ທີ່ມີ ອະທິປະໄຕ ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ, ບັນດາລັດສະມາຊິກ ທີ່ໄດ້ຖືກມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບບັນ ຫາຕ່າງໆ ທີ່ນອນໃນອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບອຳນາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະ ບຽບການພາຍໃນ ໃນການລົງນາມ, ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຮັບເອົາ, ຮັບຮອງ ຫຼື ຂໍເຂົ້າເປັນພາຄີ ອະນຸ ສັນຍາສະບັບນີ້.
- k) **“ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ”** ໝາຍເຖິງການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນ ລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຈາກພາຄີໜຶ່ງ ໄປຫາອີກພາຄີໜຶ່ງ, ມີການຍົກເວັ້ນຕາມເນື້ອໃນ ຂອງ ມາດຕາ 13, 17 ແລະ 24, ໂດຍການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ໄດ້ມີຄວາມໝາຍ ໄປກວມເອົາ ຮອດການເຄື່ອນຍ້າຍລະຫວ່າງປະເທດທີ່ເປັນພາຄີ ແລະ ບໍ່ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 4 - ຂອບເຂດ

ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະນຳໃຊ້ກັບທຸກການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍຜ່ານ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ ອາດມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.

ມາດຕາ 5 - ຢ່າປົວພະຍາດ

ຖ້າບໍ່ຂັດກັບ ມາດຕາ 4 ແລະ ບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດທິໃດໆ ຂອງພາຄີໃດໜຶ່ງ ໃນການກຳນົດ ໃຫ້ມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ກ່ອນທີ່ຈະມີການຕັດສິນໃຈນຳເຂົ້າ, ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ກັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຢ່າ ປົວພະຍາດ ຂອງຄົນ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໂດຍຂໍ້ຕົກລົງສາກົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 - ການເຄື່ອນຍ້າຍຜ່ານ ແລະ ການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ

1. ຖ້າບໍ່ຂັດກັບມາດຕາ 4 ແລະ ບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດທິໃດໆ ຂອງພາຄີໃດໜຶ່ງ ໃນການກຳນົດ ລະບຽບ ຄຸ້ມຄອງ ການຂົນສົ່ງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຜ່ານເຂດ ນ້ຳແດນດິນ ຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ແຈ້ງຕໍ່ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ເຖິງການຕັດສິນໃຈໃດໆ ຂອງພາຄີ ຕາມມາດຕາ 2 ຂໍ້ 3 ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ຜ່ານເຂດແດນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຊະນິດ ສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ບົດບັນຍັດ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນກໍລະນີ ຂອງຂະບວນຕົກລົງໃນການແຈ້ງ ການລ່ວງໜ້າ ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບການເຄື່ອນຍ້າຍຜ່ານ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.
2. ຖ້າບໍ່ຂັດກັບມາດຕາ 4 ແລະ ບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດທິໃດໆ ຂອງພາຄີໃດໜຶ່ງ ໃນການກຳນົດ ໃຫ້ມີການປະ ເມີນຄວາມສ່ຽງ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ກ່ອນທີ່ ຈະມີ ການຕັດສິນໃຈນຳເຂົ້າ ແລະ ໃນການກຳນົດມາດຕະຖານ ການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ ໃນເຂດ ອຳນາດອະທິປະໄຕ ຂອງປະເທດຕົນ, ບົດບັນຍັດຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນກໍລະນີ ຂອງ ຂະບວນການຕົກລົງ ໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຈະນຳ ໄປສູ່ ການນຳໃຊ້ ແບບຈຳກັດ, ຊຶ່ງມີການດຳເນີນການຕາມມາດຕະຖານ ຂອງພາຄີຜູ້ນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 7 - ການນຳໃຊ້ຂະບວນການຕົກລົງ ໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ

1. ຕາມມາດຕາ 5 ແລະ 6, ຂະບວນການຕົກລົງ ໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ ໃນມາດຕາ 8 ຫາ 10 ແລະ 12 ຈະນຳໃຊ້ ກ່ອນການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂ້າມຊາຍແດນເປັນຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ຈະນຳໄປປົດປ່ອຍໂດຍເຈດຕະນາ ໃນສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ພາຄີຜູ້ນຳເຂົ້າ.
2. “ການນຳໄປປົດປ່ອຍ ໂດຍເຈດຕະນາ ໃນສິ່ງແວດລ້ອມ” ຕາມຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ຈະບໍ່ຮວມເອົາ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຕັ້ງໃຈ ເພື່ອເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ.
3. ມາດຕາ 11 ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ ກ່ອນມີ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຕັ້ງໃຈ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ເພື່ອເອົາໄປນຳໃຊ້ ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ.
4. ຂະບວນການຕົກລົງ ໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ ຈະບໍ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຈຳແນກ ໂດຍມະຕິກອງປະຊຸມ ບັນດາປະເທດທີ່ເປັນພາຄີ ຂອງ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ວ່າບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບ

ທາງລົບ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.

ມາດຕາ 8 - ການແຈ້ງການ

1. ພາຄີທີ່ສົ່ງອອກ ຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງການ ຫຼື ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກ ດຳເນີນການແຈ້ງການເປັນລາຍລັກ ອັກສອນ ຢ່າງຊັດເຈນ ຕໍ່ ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ ຂອງພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ກ່ອນຈະມີ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ໂດຍເຈດຕະນາ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ກຳນົດ ໄວ້ ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດ ຂອງມາດຕາ 7, ວັກ 1, ຊຶ່ງ ການແຈ້ງການ ຢ່າງໜ້ອຍ ໃຫ້ມີ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I.
2. ພາຄີທີ່ສົ່ງອອກ ຈະຕ້ອງເບິ່ງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ, ມັນມີຂໍ້ບັງຄັບ ທາງດ້ານ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງຂໍ້ມູນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໂດຍຜູ້ສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 9 - ການຕອບຮັບການແຈ້ງການ

1. ພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ຕ້ອງຕອບຮັບການແຈ້ງການ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫາຜູ້ແຈ້ງການ ພາຍໃນ 90 ວັນ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງການນັ້ນ.
2. ການຕອບຮັບການແຈ້ງການນັ້ນ ຈະຕ້ອງບອກເຖິງ:
 - a) ວັນທີ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງການ
 - b) ການແຈ້ງການ ທີ່ເປັນຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ເປັນໄປຕາມຂ່າວສານຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ຕາມສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 8 ຫຼືບໍ່
 - c) ວ່າປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບການພາຍໃນຂອງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າ ຫຼືບໍ່ ຫຼື ສອດຄ່ອງກັບຂະບວນການ ທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 10 ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຫຼືບໍ່
3. ລະບຽບການພາຍໃນ ຕາມວັກ 2.c ເທິງນີ້ ຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
4. ຄວາມຜິດພາດ ຂອງ ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ ໃນການຕອບຮັບການແຈ້ງການ ຈະບໍ່ໝາຍຄວາມ ວ່າໄດ້ຍິນຍອມ ໃຫ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ໂດຍເຈດຕະນານັ້ນ.

ມາດຕາ 10 - ຂະບວນການຕັດສິນໃຈ

1. ການຕັດສິນໃຈ ຂອງພາຄີ ທີ່ນຳເຂົ້າ ຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 15.
2. ພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ, ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 9, ຈະຕ້ອງແຈ້ງຂໍ້ມູນ ຕໍ່ຜູ້ແຈ້ງການເປັນລາຍລັກອັກສອນ ວ່າການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ໂດຍເຈດຕະນາ ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດ ຕາມການຕອບຮັບການ ແຈ້ງການດັ່ງນີ້:
 - a) ເມື່ອ ພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ໃຫ້ການຍິນຍອມເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລ້ວເທົ່ານັ້ນ; ຫຼື

- b) ພາຍຫຼັງເວລາບໍ່ໜ້ອຍກ່ວາ 90 ວັນ ໂດຍມີການຍິນຍອມເປັນລາຍລັກອັກສອນເພີ່ມເຕີມ ໃນພາຍຫຼັງອີກ
- 3. ພາຍໃນ 270 ວັນ ຫຼັງຈາກວັນທີ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງການ, ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ ຈະຕ້ອງເຮັດ ການຕິດຕໍ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເຖິງຜູ້ແຈ້ງການ ແລະ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງ ດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມຂໍ້ 2.a ເທິງນີ້:
 - a) ອະນຸມັດການນຳເຂົ້າ ໂດຍມີ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ພ້ອມທັງຄຳອະທິບາຍ ເຫດຜົນຂອງການຕັດສິນ ໃຈ ຕໍ່ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຊະນິດ ດຽວກັນ ໃນຄັ້ງຕໍ່ໆໄປ
 - b) ຫ້າມນຳເຂົ້າ; ຫຼື
 - c) ຂໍໃຫ້ສິ່ງຂ່າວສານມາເພີ່ມເຕີມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດ ຫຼືເອກະສານຊ້ອນ ທ້າຍ I, ຊຶ່ງໃນການຄິດໄລ່ເວລາ ທີ່ຈະໃຊ້ໃນການແຈ້ງຕອບນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ນັບ ຮວມເອົາ ຈຳນວນວັນ ເວລາ ທີ່ໃຊ້ໃນການລໍຖ້າຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຕາມລະບຽບການພາຍໃນ ຫຼື
 - d) ແຈ້ງຄືນ ຫາຜູ້ແຈ້ງການຮັບຮູ້ວ່າຈຳນວນເວລາທີ່ໃຊ້ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ ສາມາດຂະຫຍາຍອອກໄປ ຕາມກຳນົດເວລາ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້.
- 4. ຍົກເວັ້ນ ໃນລະກຳລະນີ ທີ່ມີການຍິນຍອມແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ຊຶ່ງການຕັດສິນໃຈ ຕ້ອງແຈ້ງບັນດາ ເຫດຜົນ ທີ່ອ້າງອີງປະກອບໃນການຕັດສິນໃຈ.
- 5. ຄວາມຜິດພາດ ຂອງ ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ ໃນການຕິດຕໍ່ ເພື່ອແຈ້ງການຕັດສິນໃຈ ພາຍໃນ 270 ວັນ ນັບແຕ່ມີທີ່ໄດ້ຮັບ ການແຈ້ງການ ຈະບໍ່ໝາຍເຖິງການຍິນຍອມ ໃຫ້ມີການ ເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ໂດຍເຈດຕະນາ.
- 6. ການຂາດ ຄວາມແນ່ນອນ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ອັນເນື່ອງມາຈາກ ຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລະດັບຂອງຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ອາດຈະເກີດ ຂຶ້ນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ການ ອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍຄຳນຶ່ງເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະ ພາບຂອງຄົນນັ້ນ, ຈະບໍ່ເປັນການ ກົດກັນການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ຕໍ່າ ທີ່ສຸດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ 3 ເທິງນີ້.
- 7. ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີ ໃນສະໄໝທີ່ໜຶ່ງ ຈະຕົກລົງຂະບວນການ ແລະ ກົນ ໄກທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນໃຈ ຂອງພາຄີນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 11 - ຂະບວນການທີ່ຕັ້ງໃຈເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ

1. ຫາກມີການຕັດສິນໃຈຂັ້ນສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ ຮວມທັງການວາງຈຳໜ່າຍ ໃນ ທ້ອງຕະຫຼາດ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ເພື່ອເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ໂດຍກົງ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຕ້ອງໄດ້ ແຈ້ງການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບັນດາປະເທດອື່ນໆຮັບຊາບ ໂດຍຜ່ານ ສູນປະສານ ງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ພາຍໃນ 15 ວັນ ຫຼັງຈາກການຕັດສິນ ໃຈດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງຂ່າວສານດັ່ງກ່າວຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີຂ່າວສານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນເອກກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ II. ແລະ ໄປຄຽງຄູ່ກັນນີ້ ພາຄືດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຈັດສົ່ງສຳເນົາເອກກະສານຂອງຂໍ້ມູນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນໄປຫາຈຸດປະສານ ງານແຫ່ງຊາດ ຂອງບັນດາປະເທດພາຄີ ອະນຸສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບການຕັດສິນໃຈ ກ່ຽວກັບການທົດສອບຢູ່ສ່ວນທົດລອງຕ່າງໆ.
2. ພາຄີທີ່ຕັດສິນໃຈ ພາຍໃຕ້ວັກ 1 ເທິງນີ້ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຂໍ້ກຳນົດ ທາງດ້ານ ກົດໝາຍກ່ຽວ ກັບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂ່າວສານ ທີ່ນຳສະເໜີໂດຍຜູ້ຍື່ນຂໍ.
3. ພາຄີໃດໜຶ່ງ ອາດຂໍຂ່າວສານເພີ່ມຕື່ມ ຈາກອົງກອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ (b) ຂອງເອກກະສານ ຊ້ອນ ທ້າຍ II.
4. ພາຄີໃດໜຶ່ງ ດຳເນີນການຕັດສິນໃຈນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຕັ້ງໃຈ ເພື່ອເອົາໄປໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ ພາຍໃຕ້ຂອບ ເຂດ ຂອງລະບຽບການພາຍໃນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ຂອງ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
5. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະສົ່ງສຳເນົາໃຫ້ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບ ບັນດາກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ບົດແນະນຳຕ່າງໆ ໃນການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີ ການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຕັ້ງໃຈເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ, ຖ້າມີ.
6. ພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຫຼື ພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະເສດຖະກິດຂ້າມຜ່ານ ໃນ ເມື່ອບໍ່ທັນມີ ລະບຽບການພາຍໃນ ອາດອີງໃສ່ຂໍ້ 4 ເທິງນີ້ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ພາຍໃນ ອາດແຈ້ງ ຜ່ານສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ເຖິງການຕັດສິນໃຈ ກ່ອນ ຈະມີການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ຕັ້ງໃຈເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ, ຊຶ່ງຂ່າວສານ ຈະໄດ້ ສະໜອງໃຫ້ຕາມຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ແລະ ຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຈິດໃຈດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - a) ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນໄດ້ເຮັດມາໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 15; ແລະ
 - b) ການຕົກລົງ ແມ່ນເຮັດໃນຂອບເຂດເວລາ ທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ໂດຍບໍ່ເກີນ 270 ວັນ.

7. ຄວາມຜິດພາດ ຂອງພາຄີໃນການຕິດຕໍ່ ແຈ້ງຜົນການຕັດສິນໃຈຕາມ ຂໍ້ 6 ເທິງນີ້, ຈະບໍ່ໝາຍເຖິງ ການຍິນຍອມ ຫຼື ປະຕິເສດການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຕັ້ງໃຈເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ກໍລະນີພາຄີ ຈະກຳນົດໃຫ້ເປັນແນວໃດແນວໜຶ່ງ.
8. ການຂາດ ຄວາມແນ່ນອນ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ອັນເນື່ອງມາຈາກ ຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລະດັບຂອງຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ການ ອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະ ພາບຂອງຄົນນັ້ນ, ຈະບໍ່ເປັນການ ກົດກັນການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຕັ້ງໃຈເອົາໄປໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ ເພື່ອ ຫຼີກລ້ຽງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ເລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ຕໍ່າທີ່ສຸດ.
9. ພາຄີໃດໜຶ່ງ ອາດແຈ້ງຄວາມຕ້ອງການ ກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານທຶນຮອນ ແລະ ເຕັກນິກ ແລະ ກ່ຽວກັບການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ຕິດພັນກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນ ລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຕັ້ງໃຈເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ໂດຍກົງ, ຊຶ່ງບັນດາພາຄີຕ່າງໆ ອາດຮ່ວມມືເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການດັ່ງກ່າວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 22 ແລະ 28.

ມາດຕາ 12 - ການທົບທວນການຕັດສິນໃຈ

1. ພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ຫາກມີຂໍ້ມູນ ດ້ານວິທະຍາສາດອັນໃໝ່ ທີ່ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບໃນທາງລົບ ທີ່ອາດຈະ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ອາດພິຈາລະນາ ທົບທວນ ແລະ ປ່ຽນແປງການຕັດສິນໃຈ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນ ຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນໂດຍເຈດຕະນາ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ພາຄີ ຈະ ຕ້ອງ ແຈ້ງຫາ ຜູ້ແຈ້ງການ ແລະ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ພ້ອມທັງ ບັນດາເຫດຜົນ ທີ່ ປະກອບໃນການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວ.
2. ພາຄີຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ແຈ້ງການ ອາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ພາຄີນຳເຂົ້າ ພິຈາລະນາ ທົບທວນ ການຕັດສິນໃຈ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ຂະບວນການຕັດສິນໃຈ ພິຈາລະນາວ່າ:
 - a) ເກີດມີການປ່ຽນແປງ ສະຖານະການຕ່າງໆ, ຊຶ່ງອາດມີອິດທິພົນຕໍ່ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ ນຳມາໃຊ້ເປັນພື້ນຖານຂອງການຕັດສິນໃຈ.
 - b) ມີຂໍ້ມູນ ທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ ແລະ ວິຊາການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພີ່ມເຕີມ.
3. ພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ຈະຕ້ອງຕອບຮັບ ຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ 90 ວັນ ແລະ ຈະຕ້ອງຊີ້ແຈງເຫດຜົນ ຂອງການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວ.
4. ພາຄີ ທີ່ນຳເຂົ້າ ອາດກຳນົດໃຫ້ ມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ສຳລັບການນຳເຂົ້າຄັ້ງຕໍ່ໆໄປ ຕາມ ດຸນຍະພົນິດ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 13 - ຂະບວນການທີ່ກະທັດລັດ

1. ພາຄີ ທີ່ນຳເຂົ້າໃດໜຶ່ງ ອາດກຳນົດລ່ວງໜ້າ ຕໍ່ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ຫາກມີການນຳເອົາມາດຕະການທີ່ພຽງພໍຕ່າງໆ ມາໃຊ້ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິ່ງທີ່ມີ ຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ໂດຍເຈດຕະນາຢ່າງປອດໄພ ດັ່ງນີ້:
 - a) ໃນກໍລະນີທີ່ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ໂດຍເຈດຕະນາ ອາດເກີດ ຂຶ້ນໃນເວລາດຽວກັນ ກັບການແຈ້ງການເຄື່ອນ ຍ້າຍ ຕໍ່ພາຄີຜູ້ນຳເຂົ້າ; ແລະ
 - b) ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ມີການຍົກ ເວັ້ນຕາມຂະບວນການ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ.
2. ຂໍ້ມູນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນໂດຍເຈດຕະນາ ແມ່ນຕອບສະໜອງໃຫ້ໄດ້ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງການໃນການແຈ້ງການ, ອີງໃສ່ຂໍ້ 1 (a) ເທິງນີ້ ຈະຕ້ອງແມ່ນ ຂໍ້ມູນ ທີ່ກຳນົດ ໃນເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ I.

ມາດຕາ 14 - ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ກົນໄກ ສອງຝ່າຍ, ພາກພື້ນ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ

1. ບັນດາພາຄີ ອາດເຂົ້າຮ່ວມໃນຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ກົນໄກສອງຝ່າຍ, ພາກພື້ນ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ ກ່ຽວກັບການ ເຄື່ອນຍ້າຍແບບຕັ້ງໃຈ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂ້າມຊາຍແດນ ຕາມຈຸດປະສົງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນເມື່ອຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ກົນໄກດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບໍ່ ເຮັດໃຫ້ລະດັບການປົກປັກຮັກສາ ຫຼຸດກ່ວາສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນອະນຸສັນຍາ.
2. ບັນດາພາຄີ ຈະແຈ້ງການໃຫ້ທຸກພາຄີ ຜ່ານສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ກົນໄກ ສອງຝ່າຍ, ພາກພື້ນ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ ທີ່ຕົນເຂົ້າຮ່ວມ ກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.
3. ຈິດໃຈຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ມີຜົນຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ໂດຍເຈດຕະນາ ທີ່ ດຳເນີນຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ກົນໄກ ລະຫວ່າງບັນດາພາຄີ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ກົນໄກນັ້ນ.
4. ພາຄີໃດໆກໍ່ຕາມ ອາດພິຈາລະນາ ໃຫ້ນຳລະບຽບກົດໝາຍໃນ ຂອງຕົນ ມາບັງຄັບໃຊ້ ກັບສິນຄ້າ ນຳເຂົ້າ ສະເພາະຊະນິດທີ່ຈະນຳເຂົ້າ ປະເທດພາຄີໄດ້ ແລະ ຈະຕ້ອງແຈ້ງ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບ ການຕົກລົງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 15 - ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

1. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ດຳເນີນການ ເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ ຕາມວິທີການ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ III ແລະ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ເຕັກນິກ ຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້ອຍ ຈະໄດ້ອີງໃສ່ຂ່າວສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ແລະ ຂ່າວສານວິທະຍາສາດອື່ນໆທີ່ມີ ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບທາງລົບ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.
2. ພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ຈະຮັບປະກັນ ວ່າການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນໄດ້ດຳເນີນມາຕາມການຕົກລົງ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 10, ໂດຍພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ຜູ້ສົ່ງອອກເປັນຜູ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານການເງິນ ໃນການດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຈະເປັນພາລະຂອງຜູ້ແຈ້ງການ ໃນກໍລະນີ ທີ່ພາຄີຜູ້ນຳເຂົ້າຕ້ອງການເຊັ່ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 16 - ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ

1. ໂດຍອີງໃສ່ ມາດຕາ 8 (g) ຂອງສົນທິສັນຍາ, ບັນດາພາຄີ ຈະສ້າງກົນໄກ ວິທີການ ແລະ ຍຸດທະສາດ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອວາງລະບຽບ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.
2. ມີມາດຕະການໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ຜົນກະທົບທາງລົບ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳ ແບບຍືນຍົງ ໂດຍສະເພາະ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ພາຍໃນດິນແດນ ຂອງລັດພາຄີ ທີ່ນຳເຂົ້າ.
3. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະນຳໃຊ້ມາດຕະການອັນເໝາະສົມ ໃນການສະກັດກັ້ນການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂ້າມຊາຍແດນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ກ່ອນຈະອະນຸຍາດໃຫ້ບົດບ່ອຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ອອກສູ່ ທຳມະຊາດ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ.
4. ຖ້າບໍ່ຂັດກັບຂໍ້ 2 ເທິງນີ້, ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຫຼື ພັດທະນາຂຶ້ນເອງກໍຕາມ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານໄລຍະຂອງການສັງເກດຕິດຕາມພິສິມຄວນ ໃນຊ່ວງໄລຍະວົງຈອນຊີວິດຂອງມັນ ຫຼື ຊ່ວງຊີວິດໜຶ່ງ ກ່ອນທີ່ຈະເອົາມານຳໃຊ້ ແບບຕັ້ງໃຈ.
5. ບັນດາພາຄີ ຈະຮ່ວມມືນຳກັນເພື່ອ:

- a) ກຳນົດ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຫຼື ລັກສະນະ ສະເພາະຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍສະເພາະ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.
- b) ກຳນົດວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ດັ່ງກ່າວ ຫຼື ລັກສະນະສະເພາະຂອງມັນ.

ມາດຕາ 17 - ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນທີ່ບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະ ມາດຕະການສຸກເສີນ

1. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ບັນດາລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຫຼື ຄາດວ່າ ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໂດຍຜ່ານສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອົງການນາໆຊາດອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງ, ເມື່ອ ຮັບຮູ້ເຖິງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ ອຳນາດອະທິປະໄຕຂອງຕົນ ທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການປົດປ່ອຍ ທີ່ນຳໄປສູ່ ຫຼື ອາດນຳໄປສູ່ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ທີ່ບໍ່ເຈດຕະນາ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ຮຸນແຮງ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ໃນລັດຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນ. ການແຈ້ງການ ຈະໄດ້ເຮັດໃນເວລາໄວເທົ່າທີ່ໄວໄດ້ ເມື່ອຮູ້ສະພາບການ ທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້.
2. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະສະໜອງໃຫ້ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ບັນດາລາຍລະອຽດທີ່ວາງອອກ ແລະ ຈຸດປະສານງານ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການແຈ້ງການ ພາຍໃຕ້ມາດຕານີ້ ກ່ອນອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບພາຄີນັ້ນ.
3. ການແຈ້ງການໃດໜຶ່ງ ທີ່ມາຈາກ ຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ອາດລວມເອົາ:
 - a) ຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຢູ່ ກ່ຽວກັບປະລິມານ ແລະ ລັກສະນະສາຍພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.
 - b) ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ສະຖານະການ ແລະ ວັນທີຄາດວ່າຈະມີການນຳໃຊ້ ແລະ ປົດປ່ອຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
 - c) ຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບໃນທາງລົບທີ່ເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ ກ່ຽວກັບການຈັດ ການຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄປໄດ້.
 - d) ຈຸດປະສານງານສຳລັບການຕິດຕໍ່ ເພື່ອຂໍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ແລະ
 - e) ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
4. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນກະທົບໃນທາງລົບນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ແຕ່ລະພາຄີ ຊຶ່ງມີການປົດປ່ອຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ

ດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 1 ເທິງນີ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນເຂດອຳນາດອະທິປະໄຕຂອງຕົນ, ໂດຍຈະຕ້ອງ ປຶກສາຫາລື ທັນທີ ກັບປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຫຼື ອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອເປັນການ ຮັບປະກັນໃຫ້ ປະເທດຕ່າງໆເລົ່ານັ້ນ ສາມາດກຳນົດຂອບການດຳເນີນງານ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເລີ່ມ ດຳເນີນກິດຈະກຳອັນຈຳເປັນ ຮວມເຖິງມາດຕະການສຸກເສີນຕ່າງໆດ້ວຍ.

ມາດຕາ 18 - ການເກັບຮັກສາ, ການຂົນສົ່ງ, ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ການກຳນົດລັກສະນະ

1. ແຕ່ລະພາຄີ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນ ລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກການປຸງແຕ່ງຂອງມັນ ທີ່ຕ້ອງການເຄື່ອນ ຍ້າຍ ຂ້າມຊາຍແດນ ໂດຍເຈດຕະນາ, ໃຫ້ໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາ ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຂົນສົ່ງ ພາຍໃຕ້ ສະພາບຄວາມປອດໄພ ໂດຍຄຳນຶງ ເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະຖານລະດັບສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ການ ອະນຸລັກ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.
2. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການ ເພື່ອກຳນົດໃຫ້ມີເອກະສານ ຂໍ້ມູນຕິດຕາມ ກ່ຽວກັບ:
 - a) ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ນຳໃຊ້ເປັນອາ ຫານ,ອາຫານສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໂດຍກົງ, ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີການລະບຸບົ່ງບອກໃຫ້ຊັດເຈນວ່າ “ມັນອາດບັນຈຸ” ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະພັນທຸກຳ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະ ນຳເອົາໄປປົດປ່ອຍ ສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ລວມທັງ ຈຸດປະສານງານ ເພື່ອຂໍ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມ. ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕົກລົງກ່ຽວກັບລາຍ ລະອຽດ ສຳລັບຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຈຸດພິເສດຂອງເອກກະລັກແລະລັກສະນະໂດດເດັ່ນ ພາຍໃນເວລາ 2 ປີ ຫຼັງຈາກມີທີ່ອະນຸສັນຍາມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.
 - b) ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ນຳໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ການຄວບຄຸມ ຕ້ອງໄດ້ມີການລະບຸບົ່ງບອກໃຫ້ຊັດເຈນວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ຂໍ້ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດໃດໆກໍ່ຕາມ ທີ່ກ່ຽວກັບ ການເກັບຮັກສາ ຫຸ້ມຫໍ່, ຂົນສົ່ງ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງ ປອດໄພ ແລະ ບອກຈຸດຕິດຕໍ່ປະສານງານ ເພື່ອຂໍ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ລວມເຖິງ ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ສະຖາບັນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບມອບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ເຫຼົ່ານັ້ນ.
 - c) ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ແນໃສ່ເອົາໄປນຳ ເອົາໄປປົດປ່ອຍສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າແບບຕັ້ງໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການ ປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃນຂອບຂອງອະນຸສັນຍາ, ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ ຈະແຈ້ງ ວ່າເປັນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແລະ ຕ້ອງກຳນົດເອກກະລັກ ແລະ ຈຸດພິເສດ/ລັກສະນະ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເງື່ອນໄຂເພື່ອໃຫ້ມີການເກັບ ຮັກສາ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ທີ່ປອດໄພ, ຈຸດປະສານງານ ເພື່ອສິ່ງຂ່າວສານ ໃນໄລຍະ

ຕໍ່ໄປ ແລະ ເມື່ອເຫັນສົມຄວນ ກໍ່ແຈ້ງຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າແລະ ສິ່ງອອກ ແລະ ມີການ ແຈ້ງວ່າການເຄື່ອນຍ້າຍ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຈິດໃຈຂອງອະນຸສັນຍາ ທີ່ໃຊ້ກັບຜູ້ສິ່ງອອກ.

3. ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະພິຈາລະນາຄວາມຈຳ ເປັນ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການພັດທະນາມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບວິທີການກຳນົດລັກສະນະ, ການເກັບຮັກ ສາ, ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ໂດຍປຶກສາຫາລື ກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 19 - ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ ແລະ ຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ

1. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະແຕ່ງຕັ້ງ ຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ບ່ອນໜຶ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນຕົວແທນຮັບຜິດຊອບ ການພົວພັນກັບກອງເລຂາ ແລະ ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍອົງກອນ ທີ່ຈະເຮັດໜ້າ ທີ່ຄຸ້ມຄອງ ຕາມຈິດໃຈຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ໃນນາມ ພາຄີນັ້ນ ຕາມໜ້າທີ່ເຫຼົ່ານີ້, ຊຶ່ງພາຄີໜຶ່ງ ອາດແຕ່ງຕັ້ງອົງກອນດຽວກໍ່ໄດ້ ເພື່ອເຮັດສອງໜ້າທີ່ທີ່ກ່າວ ມານັ້ນ ຄືເປັນທັງຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ.
2. ແຕ່ລະພາຄີ ພາຍຫຼັງ ທີ່ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບຕົນ ຈະແຈ້ງໃຫ້ກອງເລຂາຊາບ ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ພາຄີ ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼາຍອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ, ພາຄີກໍ່ຈະແຈ້ງຂ່າວສານ ໃຫ້ກອງເລຂາຊາບກ່ຽວກັບ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງແຕ່ລະອົງກອນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ຈະກຳນົດ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດ ວ່າ ອົງກອນໃດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ປະເພດໃດ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແຕ່ລະພາຄີ ຈະແຈ້ງທຸກໆການປ່ຽນແປງໃນການແຕ່ງຕັ້ງ ຈຸດປະສານ ງານແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງບັນດາອົງກອນຮັບຜິດຊອບແຫ່ງຊາດ ຂອງຕົນ.
3. ກອງເລຂາ ຈະແຈ້ງໃຫ້ບັນດາພາຄີ ຮັບຊາບກ່ຽວກັບການແຈ້ງການທີ່ໄດ້ຮັບມາ ໂດຍທັນທີ ພາຍໃຕ້ ຂໍ້ 2 ເທິງນີ້ ແລະ ຍັງຈະແຈ້ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ຜ່ານ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 20 - ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນ ແລະ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ

1. ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນ ກົນໄກໃນການ ປະສານງານ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນລະດັບສາກົນ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 18, ຂໍ້ 3 ຂອງ ສົນທິສັນຍາ ເພື່ອ:
 - a) ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ສະພາບສິ່ງ ແວດລ້ອມ, ລະບຽບການທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ປະສົບການກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການ ປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.

- b) ຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາພາຄີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອະນຸສັນຍາ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ພິເສດ ຕໍ່ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະປະເທດທີ່ຫຼ້າຫຼັງສຸດ ແລະປະເທດທີ່ເປັນເກາະດອນ ແລະ ປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ລວມທັງບັນດາປະເທດ ທີ່ເປັນແຫຼ່ງຜະລິດ ແລະ ແຫຼ່ງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານແນວພັນ.
- 2. ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຂໍ້ 1 ເບິ່ງນີ້, ໂດຍຊ່ວຍຕອບສະໜອງໃຫ້ມີການເຂົ້າເຖິງບັນດາຂໍ້ມູນ ຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີ ຂອງອະນຸ ສັນຍາ ຄາກຕາເຈນາ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງກົນໄກນາໆຊາດ ໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກ ໂນໂລຊີ ໃນບ່ອນທີ່ເຮັດໄດ້.
- 3. ໂດຍບໍ່ຂັດກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ, ແຕ່ລະພາຄີ ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນ ທີ່ມີໃຫ້ ສູນປະສານ ງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອມີໄວ້ໃນສູນດັ່ງກ່າວ ພາຍໃຕ້ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ກ່ຽວກັບ:
 - a) ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອະນຸສັນຍາ, ລວມທັງຂ່າວສານ ທີ່ຕ້ອງການສຳລັບຂະບວນການຂອງຂໍ້ຕົກລົງໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ.
 - b) ສັນຍາ ແລະ ການຕົກລົງ ສອງຝ່າຍ ພາກພື້ນ ຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ສາກົນ.
 - c) ສະຫຼຸບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບົດທົບທວນພິຈາລະນາຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ຊຶ່ງດຳເນີນການຕາມລະບຽບຂໍ້ບັງຄັບຂອງຕົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 15, ລວມທັງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຕົ້ນ ກຳເນີດມາຈາກ ສິ່ງທີ່ມີ ຊີວິດທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ໂດຍສາມາດກວດສອບໄດ້ ຈາກການຳໃຊ້ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່.
 - d) ການຕັດສິນໃຈຂັ້ນສຸດທ້າຍ ໃນການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການປົດປ່ອຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ສູ່ສະພາບແວດລ້ອມ.
 - e) ບົດລາຍງານ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຕາມມາດຕາ 33 ລວມທັງ ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂະບວນການຂອງຂໍ້ຕົກລົງໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ.
- 4. ວິທີການດຳເນີນງານ ຂອງ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳ ຂອງຕົນ ຈະໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ ໂດຍກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຈະເອົາໄປທົບທວນຕື່ມຕາມພາຍຫຼັງ.

ມາດຕາ 21 - ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ

1. ບັນດາພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ຈະຕ້ອງອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງການ ຊື້ແຈ້ງຂໍ້ມູນທີ່ສະເໜີ ຕາມຂະບວນການຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຫຼືຕາມຄວາມຕ້ອງການພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຂະບວນການຕົກລົງໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າວ່າ ຂໍ້ມູນໃດຈະຮັບການປົກປ້ອງວ່າ ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ, ໂດຍ ຈະຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນ ໃນກໍລະນີຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນ ຫາກໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ.
2. ພາຄີທີ່ນຳເຂົ້າ ອາດຈະຕ້ອງປຶກສາຫາລື ກັບຜູ້ແຈ້ງການ ຫາກຕັດສິນໃຈວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ຊື້ແຈ້ງໂດຍຜູ້ແຈ້ງການວ່າເປັນຄວາມລັບ ແມ່ນບໍ່ມີຄຸນສົມບັດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ, ຊຶ່ງກ່ອນການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງແຈ້ງຜົນການຕັດສິນໃຈ ໃຫ້ຜູ້ແຈ້ງການ ໂດຍຕ້ອງໃຫ້ເຫດຜົນປະກອບ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດ ໃນການປຶກສາຫາລື ພິຈາລະນາ ທົບທວນການຕັດສິນໃຈ ເປັນການພາຍໃນກ່ອນການ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ.
3. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແຕ່ລະພາຄີ ຈະປົກປ້ອງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ໄດ້ຮັບພາຍໃຕ້ ຂະບວນການຕົກລົງໃນການແຈ້ງການລ່ວງໜ້າ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແລະ ປົກປ້ອງ, ຄົ້ນຄອງຄວາມລັບຂອງຂໍ້ມູນນັ້ນ ໃນລະດັບບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບພາຍໃນ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ພວມດຳເນີນການຜະລິດ ພາຍໃນປະເທດ.
4. ພາຄີ ທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນນັ້ນ ຈະບໍ່ນຳເອົາຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບເຫຼົ່ານັ້ນ ໄປສ້າງປະໂຫຍດ ທາງດ້ານການຄ້າ ໂດຍເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍິນຍອມເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຜູ້ແຈ້ງການ.
5. ຫາກຜູ້ແຈ້ງການ ຖອນ ຫຼື ໄດ້ຖອນຄຳຮ້ອງ, ພາຄີ ຈະຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບ ຂອງຂໍ້ມູນ ດ້ານການຄ້າ, ອຸດສາຫະກຳ, ຂໍ້ມູນການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການພັດທະນາ ຮວມທັງຂໍ້ມູນທີ່ ຜູ້ແຈ້ງການບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນວ່າ ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ.
6. ຖ້າບໍ່ຕົກຢູ່ໃນກໍລະນີກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 5 ເທິງນີ້, ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ຈະບໍ່ຖືກພິຈາລະນາ ວ່າເປັນຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບ:
 - a) ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ແຈ້ງການ
 - b) ຄຳອະທິບາຍລັກສະນະໂດຍທົ່ວໄປ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ
 - c) ບົດສະຫຼຸບ ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເປັນຜົນກະທົບ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ
 - d) ວິທີການ ແລະ ແຜນການໃດໜຶ່ງ ສຳລັບການແກ້ໄຂ ບັນຫາສຸກເສີນ.

ມາດຕາ 22 - ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ

1. ບັນດາພາຄີ ຈະຮ່ວມມືກັນໃນການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຂອງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ, ລວມທັງ ລະດັບທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ໃນການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ, ໂດຍສະເພາະ ໃນປະເທດ ທີ່ພັດທະນາຫຼ້າຫຼັງສຸດ ປະເທດທີ່ເປັນເກາະດອນ ແລະ ໃນປະເທດພາຄີ ທີ່ມີລະບົບເສດຖະກິດ ໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ, ລວມທັງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຜ່ານສະຖາບັນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ພາກພື້ນ, ອະນຸພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບຊາດ ໂດຍການເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ມີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຂະແໜງການພາກເອກະຊົນ ໃນເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ.
2. ເພື່ອຢາກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ໃນສ່ວນຕົວພັນກັບ ການຮ່ວມມື, ຊຶ່ງຄວາມຈຳເປັນຂອງພາຄີ ໃນການໄດ້ຮັບທຶນຮອນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມຮູ້ເຮັດ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຈິດໃຈ ຂອງສິນທິສັນຍາ ຂອງປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະ ໃນປະເທດ ທີ່ພັດທະນາຫຼ້າຫຼັງສຸດ ແລະ ທີ່ເປັນເກາະດອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ ຢ່າງເຕັມປຽມ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ. ການຮ່ວມມື ໃນການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຕາມສະພາບການ, ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາຄີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນນັ້ນ ຈະລວມເອົາ: ການຝຶກອົບຮົມ ທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ, ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ ລະບົບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ, ແລະ ການປັບປຸງ ຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຂອງສະຖາບັນໃນດ້ານ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ. ຄວາມຈຳເປັນຂອງບັນດາພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ໃນການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 23 - ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

1. ບັນດາພາຄີ ຈະ:
 - a) ສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນວຽກງານສຶກສາ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງ ມວນຊົນ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບ ຄວາມປອດໄພ ໃນການຖ່າຍທອດ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ໃຫ້ຕິດພັນກັບ ການອະນຸລັກ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳ ແບບຍືນຍົງ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຂອງຄົນ, ຊຶ່ງບັນດາພາຄີ ຈະຮ່ວມມືກັບ ບັນດາລັດອື່ນໆ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໃນເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ.

- b) ຮັບປະກັນວ່າ ມີການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການສຶກສາໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ, ຊຶ່ງ ກວມເອົາການເຂົ້າເຖິງຂ່າວ ສານ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ອາດມີ ການນຳເຂົ້າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
- 2. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ, ບັນດາພາຄີ ຈະປຶກສາຫາລືກັບມວນຊົນ ໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແລະ ແຈ້ງຜົນຂອງການຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບຊາບ ພ້ອມທັງການຮັກສາ ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນຄວາມລັບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 18.
- 3. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະພະຍາຍາມ ແຈ້ງມວນຊົນ ກ່ຽວກັບວິທີການເຂົ້າເຖິງ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 24 - ປະເທດທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ

- 1. ການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂ້າມຊາຍແດນ ລະຫວ່າງປະເທດພາຄີ ແລະ ປະເທດທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີນັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ຊຶ່ງບັນດາພາຄີອາດເຂົ້າຮ່ວມໃນຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ກົນໄກ ສອງຝ່າຍ, ພາກພື້ນ ຫຼືຫຼາຍຝ່າຍ ກັບປະເທດທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ດັ່ງກ່າວ.
- 2. ບັນດາພາຄີ ຈະສົ່ງເສີມ ປະເທດທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ໃຫ້ຍຶດໝັ້ນຕາມອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ມີສ່ວນສະໜັບສະໜູນ ປະກອບຂ່າວສານທີ່ເໝາະສົມ ໃຫ້ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ພາຍໃນຂອບເຂດຂອງປະເທດຂອງຕົນ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າອອກດິນແດນເຂດອຳນາດ ອະທິປະໄຕແຫ່ງລັດ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 25 - ການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ

- 1. ແຕ່ລະພາຄີ ຈະກຳນົດມາດຕະການພາຍໃນທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ມີການລົງໂທດການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ເປັນການຝ່າຜົນ ມາດຕະການພາຍໃນປະເທດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ຊຶ່ງການເຄື່ອນຍ້າຍຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາ ຈະຖືວ່າເປັນການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ.
- 2. ໃນກໍລະນີ ຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ພາຄີທີ່ໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນ ອາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ພາຄີທີ່ເປັນຕົ້ນກຳເນີດ ກຳຈັດສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ເປັນບັນຫາ ໂດຍການເກັບຄືນ ຫຼື ທຳລາຍແລ້ວແຕ່ຈະເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ.

3. ແຕ່ລະພາຄີ ຕ້ອງນຳສິ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກໍລະນີຕ່າງໆ ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົນ ຕໍ່ ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 26 - ການພິຈາລະນາດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ

1. ບັນດາພາຄີ ເມື່ອມີການຕັດສິນໃຈນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ພາຍໃຕ້ມາດຕະການພາຍໃນຕ່າງໆ ອາດຄຳນຶງເຖິງການພິຈາລະນາ ດ້ານ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຕໍ່ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ ຕໍ່ຊຸມຊົນ ບັນດາເຜົ່າ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພັນທະສາກົນ.
2. ບັນດາພາຄີ ຈະສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ມີການຮ່ວມມື ໃນການຄົ້ນຄ້ວາວິໄຈ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ໃດໆ ກໍ່ຕາມ ທີ່ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບ ທາງດ້ານ ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ຜົນກະທົບຕໍ່ຊຸມຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 27 - ການຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ

ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນຄັ້ງທຳອິດ ຈະຮັບຮອງເອົາລະບຽບ ແລະ ຂະບວນການສາກົນ ໃນຂົງເຂດ ການຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ມາຈາກການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂ້າມຊາຍແດນ, ໂດຍວິໄຈ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຂະບວນການທີ່ກຳລັງດຳເນີນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສາກົນ ແລະ ຈະພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຂະບວນການດັ່ງກ່າວສຳເລັດ ພາຍໃນເວລາ 4 ປີ.

ມາດຕາ 28 - ກົນໄກການເງິນ ແລະ ທຶນຮອນ

1. ໃນການພິຈາລະນາ ແຫຼ່ງທຶນຮອນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ບັນດາພາຄີ ຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເນື້ອຫາ ຂອງມາດຕາ 20 ຂອງສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ.
2. ກົນໄກການເງິນ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ໃນມາດຕາ 21 ຂອງສົນທິສັນຍາ ຈະເປັນກົນໄກ ການເງິນສຳລັບອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຜ່ານລະບົບການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ມີການມອບໝາຍໃຫ້ດຳເນີນງານ.
3. ກ່ຽວກັບ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຕາມມາດຕາ 22 ຂອງອະນຸສັນຍາ ສະບັບນີ້, ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ນຳຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານ ການເງິນ ຂອງປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະ ໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາຫຼ້າຫຼັງສຸດ ແລະ ທີ່ເປັນເກາະດອນ, ເພື່ອກຳນົດທິດທາງ ກ່ຽວກັບກົນໄກການເງິນ ຕາມຂໍ້ 2 ເທິງນີ້ ໃຫ້ກອງປະຊຸມພາຄີ ພິຈາລະນາ.

4. ໃນສ່ວນ ຂອງຂໍ້ 1 ເທິງນີ້, ບັນດາພາຄີ ຈະເອົາໃຈໃສ່ ນຳຄວາມຕ້ອງການດ້ານການເງິນ ຂອງປະເທດ ກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະ ປະເທດທີ່ພັດທະນາຫຼ້າຫຼັງສຸດ ແລະ ທີ່ເປັນເກາະດອນ ແລະ ບັນດາພາຄີ ທີ່ມີລະບົບເສດຖະກິດຢູ່ໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ໃນຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອກຳນົດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຕາມຈຸດປະສົງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
5. ແນວທາງ ກ່ຽວກັບກົນໄກການເງິນຂອງສົນທິສັນຍາ ຕາມມະຕິສຳຄັນຂອງກອງປະຊຸມພາຄີ, ຊຶ່ງລວມທັງແນວທາງ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງ ກ່ອນການຮັບຮອງເອົາອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຕໍ່ບົດບັນຍັດ ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍອະນຸໂລມ.
6. ປະເທດພັດທະນາ ແລ້ວອາດຈະສະໜອງ ຊັບພະຍາກອນ ທາງດ້ານ ການເງິນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນການດຳເນີນງານຕາມບົດບັນຍັດ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ປະເທດພາຄີຕ່າງໆ ທີ່ມີລະບົບເສດຖະກິດຢູ່ໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ດ້ວຍຮູບການຮ່ວມມື ສອງຝ່າຍ, ພູມິພາກ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ.

ມາດຕາ 29 - ກອງປະຊຸມພາຄີທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້

1. ກອງປະຊຸມພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາ ຈະໃຊ້ເປັນ ການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ ທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ໃນນາມຜູ້ສັ່ງເກດການ ໃນການດຳເນີນກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ຊຶ່ງກອງປະຊຸມພາຄີ ຫາກໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ມີພຽງແຕ່ພາຄີ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ເທົ່ານັ້ນ ມີສິດຕົກລົງບັນຫາ ກ່ຽວກັບອະນຸສັນຍາໄດ້.
3. ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ຄະນະປະທານ ຂອງ ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນພາຄີຂອງອະນຸສັນຍາ ຈະຖືກປ່ຽນແທນ ໂດຍການຄັດເລືອກຈາກ ພາຄີຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
4. ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະດຳເນີນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ຕາມພາລະບົດບາດ ໂດຍອອກມະຕິຕົກລົງ ອັນຈຳເປັນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອະນຸສັນຍາ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ, ຊຶ່ງການພົບປະຂອງພາຄີດັ່ງກ່າວ ຍັງຈະເຮັດໜ້າທີ່ ຕາມອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໂດຍ :
 - a) ໃຫ້ຄຳເຫັນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບບັນຫາອັນຈຳເປັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
 - b) ສ້າງຕັ້ງ ໜ່ວຍງານວິຊາການ, ຊຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
 - c) ຊອກຫາ ແລະ ນຳໃຊ້ ການບໍລິການ ແລະ ການຮ່ວມມື ລວມທັງການແລກປ່ຽນຂ່າວສານ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ໜ່ວຍງານລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ,

- d) ການກຳນົດຮູບແບບ ແລະ ໄລຍະເວລາ ເພື່ອສົ່ງຂ່າວສານ ທີ່ຈະລາຍງານຕາມມາດຕາ 33 ຂອງ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ພິຈາລະນາຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ, ລວມທັງບົດລາຍງານ ທີ່ສະເໜີໂດຍ ໜ່ວຍງານວິຊາການ.
 - e) ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ຂໍ້ດັດແກ້ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍຕ່າງໆ ທີ່ ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
 - f) ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
5. ລະບຽບດຳເນີນກອງປະຊຸມພາຄີ ແລະ ລະບຽບການດ້ານການເງິນ ທີ່ນຳໃຊ້ ພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາຈະ ນຳມາໝູນໃຊ້ກັບອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ເມື່ອກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໄດ້ຕົກລົງເປັນເອກກະສັນກັນ ເປັນແນວອື່ນ.
 6. ກອງປະຊຸມພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ສະໄໝ ປະຖົມມະເລີກ ຈະແມ່ນກອງເລຂາເປັນຜູ້ເຊີນປະຊຸມ, ໂດຍສົມທົບ ກັບການພົບປະຄັ້ງທຳອິດຂອງ ກອງປະຊຸມພາຄີສິນທິສັນຍາ ທີ່ຄາດວ່າຈະຈັດຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງທີ່ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ກອງປະຊຸມສາມັນ ຄັ້ງຕໍ່ໄປ ຂອງພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຈັດ ຂຶ້ນໂດຍສົມທົບກັບກອງປະຊຸມພາຄີ, ຖ້າຫາກວ່າ ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີ ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ຕົກລົງແນວອື່ນ.
 7. ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ສະໄໝພິເສດ ຈະຈັດຂຶ້ນໃນ ເວລາອື່ນ ເມື່ອກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າ ສົມຄວນ ຫຼື ເມື່ອພາຄີໃດໜຶ່ງ ຫາກສະເໜີເປັນລາຍລັກອັກສອນມາ, ຊຶ່ງກອງເລຂາ ຈະໄດ້ສົ່ງຂໍ້ສະ ເໜີນີ້ໄປຫາພາຄີອື່ນໆ ໃນໄລຍະ 6 ເດືອນ ແລະໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກ 1 ໃນ 3 ຂອງບັນດາພາຄີ.
 8. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ໜ່ວຍງານວິຊາສະເພາະ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອົງ ການປະລະມະນູສາກົນ ລວມທັງ ລັດທີ່ເປັນສະມາຊິກ ຂອງອົງການເຫຼົ່ານີ້ ຫຼື ຜູ້ສັງເກດການ ອົງ ການເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ຂອງສິນທິສັນຍາ, ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ການພົບປະໃນກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ ໃນຖານະຜູ້ສັງເກດການ. ບຸກຄົນໃດ ຫຼື ອົງ ການໃດ, ຈະເປັນອົງການລະດັບຊາດ ຫຼື ສາກົນ, ອົງການລັດ ຫຼື ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ຊຶ່ງມີຄວາມ ຊຳນິຊຳນານ ໃນບັນຫາຕ່າງໆ ຂອງອະນຸສັນຍາ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງ ຕໍ່ກອງເລຂາວ່າມີຄວາມປາດຖະໜາ ຢາກເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນຖານະ ຜູ້ ສັງເກດການ ໂດຍສາມາດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖ້າບໍ່ມີ 1 ໃນ 3 ຂອງພາຄີທັງໝົດຂັດຂວາງ. ຍົກເວັ້ນ ອັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕານີ້, ການອະນຸຍາດ ແລະການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ສັງເກດການ ຈະເປັນເລື່ອງ ຂອງລະບຽບການ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ 5 ເທິງນີ້.

ມາດຕາ 30 - ໜ່ວຍງານວິຊາສະເພາະ

1. ໜ່ວຍງານເພີ່ມເຕີມໃດໜຶ່ງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍ ຫຼື ພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ມີໜ້າທີ່ຮັບໃຊ້ອະນຸສັນຍາ ຕາມການຕົກລົງ ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ຊຶ່ງໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວການພົບປະ ຂອງພາຄີ ຈະກຳນົດ ວ່າໜ່ວຍງານນັ້ນ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ຫຍັງ.
2. ບັນດາພາຄີ ຂອງສິນທິສັນຍາ ທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ອາດເຂົ້າຮ່ວມ ໃນຖານະຜູ້ສັງເກດການ ໃນການດຳເນີນກອງປະຊຸມໜ່ວຍງານໃດໜຶ່ງ, ຊຶ່ງເມື່ອໜ່ວຍງານເຫຼົ່ານີ້ ໃຊ້ເປັນໜ່ວຍງານ ໃຫ້ແກ່ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ມະຕິຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັນພາຄີຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ມີສິດຕົກລົງ.
3. ເມື່ອໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງສິນທິສັນຍາ ເຮັດໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຢູ່ໃນອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ສະມາຊິກໃດໜຶ່ງຂອງ ຄະນະປະທານ ຂອງໜ່ວຍງານເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາແຕ່ພ້ອມດຽວນັ້ນ ພັດບໍ່ເປັນພາຄີ ຂອງອະນຸສັນຍາ ຈະຖືກປັບປຸງໂດຍການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ໃໝ່ ຈາກພາຄີຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 31 - ກອງເລຂາ

1. ກອງເລຂາ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຕາມ ມາດຕາ 24 ຂອງ ສິນທິສັນຍາ ຈະເປັນກອງເລຂາຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ມາດຕາ 24, ຂໍ້ 1 ຂອງສິນທິສັນຍາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ໜ້າທີ່ຂອງກອງເລຂາ ຈະໄດ້ໝູນໃຊ້ ກັບອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ .
3. ໃນເມື່ອກອງເລຂາເຫຼົ່ານີ້ແຍກກັນ, ໂດຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງກອງເລຂາ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະແມ່ນພາຄີທັງໝົດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ, ຊຶ່ງການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາ ຈະຕົກລົງ ກ່ຽວກັບກົນໄກງົບປະມານ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະເລີກ.

ມາດຕາ 32 - ການພົວພັນກັບສິນທິສັນຍາ

ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ກຳນົດແນວອື່ນ ໃນອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ເນື້ອໃນຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ບັນດາອະນຸສັນຍາຕ່າງໆຂອງສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນ ນັ້ນ ຈະນຳໃຊ້ ກັບອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 33 - ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການລາຍງານ

ແຕ່ລະພາຄີ ຈະຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມໄລຍະເວລາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ກ່ຽວກັບມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ມາເພື່ອຈັດຕັ້ງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34 - ປະຕິບັດອະນຸສັນຍາ

ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະ ຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ໃນການພົບປະຄັ້ງ ປະຖົມມະເລີກ ຈະພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ ຂັ້ນຕອນສໍາລັບການຮ່ວມມື ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມ ຈິດໃຈຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ແກ້ໄຂກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ຍອມ ປະຕິບັດຕາມ. ຂັ້ນຕອນ ແລະ ກົນໄກດັ່ງກ່າວ ຈະລວມເອົາບົດບັນຍັດໃນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ຫຼື ຄວາມ ຊ່ວຍເຫຼືອຕາມ ຄວາມເໝາະສົມ, ໃນນີ້ ຂະບວນການ ແລະ ກົນໄກດັ່ງກ່າວຈະຢູ່ໃນຮູບແບບທີ່ແຍກ ຈາກກັນ ແລະ ບໍ່ຂັດແຍ່ງກັບ ຂະບວນການ ແລະ ກົນໄກ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ ມາດຕາ 27 ຂອງສົນທິສັນຍາ.

ມາດຕາ 35 - ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການທົບທວນ

ກອງປະຊຸມພາຄີ ທີ່ໃຊ້ເປັນການພົບປະຂອງພາຄີອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ພາຍຫຼັງທີ່ອະນຸສັນຍາ ສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ 5 ປີ ແລະ ຈາກນັ້ນຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ທຸກໆ 5 ປີ ຈະດໍາເນີນການຕີລາຄາປະສິດທິ ຜົນຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ລວມທັງການປະເມີນຂະບວນການ ແລະ ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 36 - ການລົງນາມ

ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະເປີດໃຫ້ລັດ ແລະ ອົງການເສດຖະກິດພາກພື້ນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນພາຄີ ສົນທິສັນຍາ ລົງນາມໄດ້ທີ່ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຢູ່ໃນໂຮງປະເທດແຄນຢາ ແຕ່ວັນທີ 15 ຫາ 26 ພຶດ ສະພາ 2000 ແລະ ທີ່ສໍານັກງານໃຫຍ່ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແຕ່ວັນທີ 5 ມິຖຸນາ 2000 ຫາ ວັນທີ 4 ມິຖຸນາ 2001.

ມາດຕາ 37 - ການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້

1. ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ພາຍໃນ 90 ວັນ ພາຍຫຼັງມີ ທີ່ເຄື່ອງມືການໃຫ້ສັດຕະຍາ ບັນ, ຮັບເອົາ, ຮັບຮອງ ຫຼື ຂໍເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ຮອດອັນດັບທີ 50 ໂດຍໄດ້ສະເໜີມາຈາກບັນດາ ລັດ ແລະ ອົງການເສດຖະກິດພາກພື້ນ ທີ່ເປັນພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາ.
2. ສໍາລັບ ແຕ່ລະລັດຫຼືອົງການເສດຖະກິດພາກພື້ນ ທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຮັບເອົາຫຼືຮັບຮອງ ອະນຸສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຫຼື ຂໍເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ພາຍຫຼັງ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຄືໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ 1 ເທິງນີ້, ອະນຸສັນຍາ ສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ພາຍໃນ 90 ວັນ ພາຍຫຼັງມີ ທີ່ໄດ້ສະເໜີເຄື່ອງມືໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຮັບ ເອົາ, ຮັບຮອງ ຫຼື ຂໍເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ໂດຍສະມາຊິກນັ້ນ ຫຼື ໃນມື້ທີ່ສົນທິສັນຍາ ໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ສໍາລັບລັດ ແລະ ອົງການເສດຖະກິດພາກພື້ນນັ້ນ ຊຶ່ງຕາມທຳມະດາ ແມ່ນຈະຊ້າກ່ວາ.
3. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງຂໍ້ 1 ແລະ 2 ເທິງນີ້, ເຄື່ອງມືໃດໜຶ່ງ ທີ່ສະເໜີໂດຍອົງການເສດຖະກິດ ພາກພື້ນ ນັ້ນ ຈະບໍ່ນັບເພີ່ມເຕີມໃສ່ ຫຼັງຈາກທີ່ປະເທດສະມາຊິກ ຂອງອົງກອນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມແລ້ວ.

ມາດຕາ 38 - ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການຕັ້ງຂໍ້ຍົກເວັ້ນຕ່າງໆ ຕໍ່ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້

ມາດຕາ 39 - ການຖອນຕົວອອກຈາກການເປັນພາຄີ

1. ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມ ພາຍຫຼັງທີ່ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ພາຍໃນ 2 ປີ ຕໍ່ພາຄີໃດໜຶ່ງ, ພາຄີນັ້ນ ສາມາດຖອນຕົວອອກຈາກການເປັນພາຄີ ຂອງອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ ໂດຍຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫານາຍທະບຽນ.
2. ການຖອນຕົວດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ພາຍໃນ 1 ປີ ນັບແຕ່ມີທີ່ນາຍທະບຽນ ໄດ້ຮັບການແຈ້ງຂໍອອກ ຫຼື ອາດຊ້າກ່ວານີ້ກໍ່ໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໃນໃບແຈ້ງ ຂໍຖອນຕົວອອກ.

ມາດຕາ 40 - ເອກກະສານຕົ້ນສະບັບທີ່ແທ້ຈິງ

ເອກກະສານຕົ້ນສະບັບທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງອະນຸສັນຍາ ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອາຣັບ, ຈີນ, ອັງກິດ, ຝະລັ່ງ, ລັດເຊຍ ແລະ ແອັດສະປາໂຍນ, ຊຶ່ງທັງໝົດ ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ ແລະໄດ້ເກັບມ້ຽນໄວ້ນຳເລຂາທິການໃຫຍ່ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ໂດຍມີຜູ້ລົງນາມດັ່ງລຸ່ມນີ້ ເປັນສັກຂີພະຍານ ໄດ້ຮັບມອບອຳນາດຢ່າງເຕັມຢ່າງ ໃນການດຳເນີນການ ລົງນາມໃນອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້.

ເຮັດທີ່ ມົງເຣອານ ໃນວັນທີ 29 ມັງກອນ 2000.

ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ I:

ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງການ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 8, 10 ແລະ 13

- a) ຊື່ ທີ່ຢູ່ ແລະ ລາຍລະອຽດ ໃນການຕິດຕໍ່ຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ.
- b) ຊື່ ທີ່ຢູ່ ແລະ ລາຍລະອຽດ ໃນການຕິດຕໍ່ຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າ.
- c) ຊື່ ແລະ ປະເພດ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແລະ ຈຳແນກລະດັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຕາມປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ, ຖ້າມີ.
- d) ວັນທີ ຄາດຄະເນ ຫຼື ວັນທີຈະມີການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນ ແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ຖ້າມີ.
- e) ສະຖານະພາບ ທາງດ້ານ ອະນຸກົມວິຖານ ຊື່ທົ່ວໄປ ສະຖານທີ່ຮວບຮວມ ຫຼື ຈັດຫາ ແລະ ລັກ ສະນະ ຂອງສິ່ງທີ່ຮັບ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄວາມປອດ ໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກ ໂນໂລຊີ.
- f) ສູນກາງຂອງຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ສູນກາງຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂອງສິ່ງທີ່ຮັບ ຫຼື ສິ່ງ ທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ ແລະ ຄຳອະທິບາຍ ລັກສະນະຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດັ່ງກ່າວ ອາດ ດຳລົງຊີວິດ ຕໍ່ໄປ ຫຼື ແຜ່ພັນໄດ້.
- g) ສະຖານະພາບ ທາງດ້ານ ອະນຸກົມວິຖານ ຊື່ທົ່ວໄປ ສະຖານທີ່ຮວບຮວມ ຫຼື ຈັດຫາ ແລະ ລັກ ສະນະ ຂອງສິ່ງທີ່ໃຫ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ.
- h) ຄຳອະທິບາຍ ລັກສະນະ ຂອງ ນູເງອິກອາຊິດ ຫຼື ການປັບປ່ຽນສິ່ງປ່ຽນແປງ ທີ່ນຳໃສ່ເຂົ້າໄປ, ເຕັກນິກທີ່ນຳໃຊ້ ແລະລັກສະນະທີ່ໄດ້ມາ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.
- i) ການໃຊ້ປະໂຫຍດໂດຍເຈດຕະນາ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນ: ຜະລິດຕະຜົນ ທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດ ຈາກ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການ ປະສົມປະສານ ແນວໃໝ່ ທີ່ສາມາດກວດສອບ ວັດຖຸພັນ ທີ່ສາມາດເຮັດຊຳ້ຊ້ອນໄດ້ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ໄດ້ ຈາກ ການນຳໃຊ້ ຊີວະ ເຕັກໂນໂລຊີ ສະໄໝໃໝ່.
- j) ປະລິມານ ຫຼື ບໍລິມາດ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຈະມີ ການເຄື່ອນຍ້າຍ.
- k) ບົດລາຍງານ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ ແລະ ທີ່ມີຢູ່ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ມາດ ຕະຖານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ III.
- l) ວິທີການແນະນຳກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງ, ການເກັບມ້ຽນ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຢ່າງ ປອດໄພ ລວມທັງການຫຸ້ມຫໍ່ ການຕິດຊີ້, ການປະກອບເອກກະສານແນະນຳ ແລະ ຂະບວນ ການອື່ນໆໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ.

- m) ສະພາບການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຕາມລະບຽບ ການພາຍໃນຂອງປະເທດທີ່ສົ່ງອອກເຊັ່ນ: ມີການຫ້າມສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດັ່ງກ່າວ ໃນປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ ຫຼື ບໍ່, ມີການກຳນົດລະບຽບການຄວບຄຸມ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດັ່ງກ່າວ ຫຼືບໍ່, ໄດ້ມີການຕົກລົງໃນ ການນຳໃຊ້ ທົ່ວໄປ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ຖືກຫ້າມ ຫຼືບໍ່ ໃນປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ ພ້ອມທັງບອກເຫດຜົນຂອງການຫ້າມດັ່ງກ່າວ.
- n) ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຂອງການແຈ້ງການ ໂດຍຜູ້ສົ່ງອອກໃດໆກໍຕາມທີ່ໄດ້ແຈ້ງຫາປະເທດອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ທີ່ຈະມີການເຄື່ອນຍ້າຍ.
- o) ຂໍ້ຄວາມທີ່ເປັນການຍິ້ງຍືນວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ.

ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ II:

**ຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງການ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ ແລະ ບຸງແຕ່ງໂດຍກົງ
ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 11**

- a) ຊີ້, ທີ່ຢູ່ ແລະ ລາຍລະອຽດ ໃນການຕິດຕໍ່ຂອງຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດ ໃຊ້ປະໂຫຍດ ພາຍໃນປະເທດ.
- b) ຊີ້, ທີ່ຢູ່ ແລະ ລາຍລະອຽດ ໃນການຕິດຕໍ່ຂອງອົງກອນຮັບຜິດຊອບ ໃນການຕັດສິນໃຈ ອະນຸຍາດ.
- c) ຊີ້ ແລະ ປະເພດ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ.
- d) ຄຳອະທິບາຍໃນການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ເຕັກນິກທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ລັກ ສະນະ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.
- e) ລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນໃດໜຶ່ງ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.
- f) ສະຖານະພາບ ທາງດ້ານ ອະນຸກົມວິຖານ, ຊີ້ທົ່ວໄປ, ສະຖານທີ່ຮວບຮວມ ຫຼື ຈັດຫາ ແລະ ລັກ ສະນະ ຂອງສິ່ງທີ່ຮັບ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກ ໂນໂລຊີ.
- g) ສູນກາງຂອງຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ສູນກາງຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂອງສິ່ງທີ່ຮັບ ຫຼື ສິ່ງທີ່ ເປັນພໍ່ແມ່ ແລະ ຄຳອະທິບາຍ ລັກສະນະຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດດັ່ງກ່າວ ອາດດຳລົງຊີວິດຕໍ່ໄປ ຫຼື ແຜ່ພັນໄດ້.
- h) ສະຖານະພາບ ທາງດ້ານ ອະນຸກົມວິຖານ, ຊີ້ທົ່ວໄປ, ສະຖານທີ່ຮວບຮວມ ຫຼື ຈັດຫາ ແລະ ລັກ ສະນະ ຂອງສິ່ງທີ່ໃຫ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີ.
- i) ການໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ໄດ້ຮັບ ການເຫັນດີແລ້ວ.
- j) ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ III.
- k) ວິທີການແນະນຳຕ່າງໆ ສຳລັບການເບິ່ງແຍງ ການເກັບມ້ຽນ ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຢ່າງປອດໄພ ລວມທັງການຫຸ້ມຫໍ່ ການຕິດຊີ້ ການປະກອບເອກກະສານແນະນຳ ແລະ ຂະບວນ ການອື່ນໆໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ.

ເອກກະສານຊ້ອນທ້າຍ III: ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 15

ຈຸດປະສົງ

1. ຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາສະບັບນີ້, ແມ່ນເພື່ອກຳນົດແລະຕີລາຄາ ຜົນກະທົບທາງລົບ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຕໍ່ ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ໃນ ສະພາບເງື່ອນໄຂສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.

ການນຳໃຊ້ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

2. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ມີຫຼາຍໆຈຸດປະສົງ ໃນນັ້ນອົງກອນຮັບຜິດຊອບ ຈະນຳໃຊ້ ເພື່ອເຮັດການ ຕົກລົງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ.

ຫຼັກການລວມ

3. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕ້ອງດຳເນີນແບບວິທະຍາສາດ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຳ ເຫັນຂອງຊ່ຽວຊານ ແລະ ບົດແນະນຳທີ່ພັດທະນາໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.
4. ການຂາດຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດ ຫຼື ການເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ ບໍ່ໝາຍເຖິງ ຄວາມສ່ຽງຫຼາຍ, ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ສ່ຽງໃນລະດັບທີ່ຮັບໄດ້.
5. ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຕິດພັນກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ຜະລິດ ຕະພັນຂອງມັນ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນວັດຖຸພັນປຸງແຕ່ງ ທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ, ລວມທັງການປະສົມໃໝ່ ຂອງວັດຖຸພັນທຸກຳ ທີ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ຊີວະເຕັກໂນໂລຊີສະໄໝໃໝ່ ຈະໄດ້ນຳມາພິຈາລະນາ ໃນເງື່ອນໄຂຄວາມສ່ຽງ ຂອງສິ່ງທີ່ຮັບ ຫຼື ສິ່ງທີ່ໃຫ້ກຳເນີດ ບໍ່ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຢູ່ໃນ ສະພາບແວດລ້ອມຮອງຮັບ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.
6. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ອາດດຳເນີນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ, ຊຶ່ງຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນອາດປ່ຽນແປງຕາມ ແຕ່ກໍລະນີ ທາງດ້ານ ເນື້ອໃນ ແລະ ລະດັບຂອງລາຍລະອຽດ ໂດຍຂຶ້ນກັບສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນ ແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳໃຊ້ແບບຕັ້ງໃຈ ແລະ ສະພາບແວດ ລ້ອມຮອງຮັບ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ວິທີການ

- 7. ຂະບວນການຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ອາດມີຄວາມຈຳເປັນ ໃນການຫາຂໍ້ມູນ ເພີ່ມເຕີມສະເພາະ ຂອງບາງຫົວເລື່ອງ, ຊຶ່ງອາດຖືກໄຈ້ແຍກ ແລະ ຮ້ອງຂໍໃນລະຫວ່າງຂະບວນການປະເມີນ ແລະ ຂະນະທີ່ຂໍ້ມູນ ຂອງຫົວເລື່ອງອື່ນໆອາດບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງໃນບາງກໍລະນີ
- 8. ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - a) ການກຳນົດລັກສະນະ ໃໝ່ຂອງຄຸນລັກສະນະພາຍໃນ ແລະ ຄຸນລັກສະນະພາຍນອກ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບອັນຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ຂັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຮອງຮັບ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.
 - b) ການປະເມີນສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ ຈາກຜົນກະທົບຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ, ໂດຍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ທາງດ້ານລະດັບ ແລະ ປະເພດ ທີ່ສະພາບແວດລ້ອມຮອງຮັບ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍ.
 - c) ການປະເມີນຜົນສະທ້ອນ ຈາກຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
 - d) ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງລວມ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ມີແລ້ວ ແມ່ນອີງໃສ່ການປະເມີນສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.
 - e) ຄຳເຫັນແນະນຳກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ຕ້ອງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພໍຮັບໄດ້ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງໄດ້ ແລະ ມີທັງການສະເໜີຍຸດທະສາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າຈຳເປັນ.
 - f) ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນ ກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ກວດກາ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຮອງຮັບ ຕ້ອງສະເໜີຂໍຂ່າວສານເພີ່ມ ໃນຫົວເລື່ອງສະເພາະ.

ຈຸດທີ່ຄວນພິຈາລະນາ

- 9. ມັນກໍ່ຂຶ້ນກັບແຕ່ລະກໍລະນີ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງລາຍລະອຽດ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆດັ່ງນີ້:
 - a) **ສິ່ງທີ່ຮັບ ຫຼື ສິ່ງທີ່ໃຫ້ກຳເນີດ:** ລັກສະນະຊີວະສາດ ຂອງສິ່ງທີ່ໃຫ້ກຳເນີດ ຫຼືຂອງສິ່ງທີ່ຮັບ ລວມທັງຂ່າວສານກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຊະນິດ, ຊື່ທົ່ວໄປ, ຕົ້ນກຳເນີດ, ສູນແຫຼ່ງກຳເນີດ, ສູນຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແລະ ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບທີ່ຢູ່ອາໄສ ທີ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດຄົງຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວໄດ້, ຖ້າຮູ້.
 - b) **ສິ່ງທີ່ໃຫ້ ຫຼື ສິ່ງຕ່າງໆ:** ສະພາບ ຂອງຊະນິດ ແລະ ຊື່ທົ່ວໄປ, ແຫຼ່ງທີ່ມາ ແລະ ລັກສະນະຊີວະສາດຂອງສິ່ງທີ່ໃຫ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

- c) **ຕົວນຳ:** ລັກສະນະຂອງຕົວນຳ, ລວມທັງເອກກະລັກຂອງມັນ. ຖ້າມີກໍ່ບອກ ແຫຼ່ງ ທີ່ມາ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດ ແລະ ພາຫະນະທີ່ມັນອາໄສ.
- d) **ການສະຫຼັບເຂົ້າ ຫຼື ແລະ ລັກສະນະຂອງ ການປ່ຽນແປງ:** ລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ຂອງ ການສະຫຼັບເຂົ້າ ນູເຄອິກອາຊິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງມັນ ແລະ ລັກສະນະຂອງການປ່ຽນແປງທີ່ນຳ ເຂົ້າ.
- e) **ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ:** ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນ ແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ລັກສະນະຊີວະສາດ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ ແລະ ຂອງສິ່ງທີ່ຮັບສິ່ງ ທີ່ໃຫ້ກຳເນີດ.
- f) **ການພິສູດ ແລະ ການກຳນົດ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ:** ສະເໜີວິທີການພິສູດ ແລະ ການກຳນົດທີ່ມາ, ລັກສະນະສະເພາະ, ການຕອບຮັບ ແລະ ການເພິ່ງພາ.
- g) **ຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ຕັ້ງໃຈ:** ແຈ້ງຂ່າວສານກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ຕັ້ງໃຈ ຂອງສິ່ງທີ່ມີ ຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະ ທາງດ້ານ ພັນທຸກຳ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ໃໝ່ ຫຼື ປ່ຽນ ແປງ, ໂດຍສົມທຽບກັບສິ່ງທີ່ຮັບແລະສິ່ງທີ່ໃຫ້ກຳເນີດ ແລະ
- h) **ສິ່ງແວດລ້ອມຮອງຮັບ:** ແຈ້ງຂ່າວສານກ່ຽວກັບສະຖານທີ່, ລັກສະນະພູມສັນຖານ, ດິນຟ້າອາ ກາດ ແລະ ຊີວະສາດ ລວມທັງ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະ ສູນແຫຼ່ງກຳເນີດ ຂອງສະພາບ ແວດລ້ອມທີ່ຮອງຮັບ.